

Medaile Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

Olomoucký Heyrák je škola obrovská, to ví všichni, kteří sem chodí nebo chodili. Posuzováno lidským životem je to ale také škola, která uprostřed stále se rozrůstajícího se sídliště stojí už 42 let, v nejlepší věku. Stejně jako ostatní čtyřicátníci dobře ví, co je reálné, ale nevzdává se touhy po tom nejlepším, nepouští se neuváženě do zbytečných dobrodružství, jejichž lákadla přinesou jenom chvilkové povyražení, dokáže správně nastavit hranice, ctí léty prověřené hodnoty, ale zároveň se dokáže poučit z toho, co se nepodaří, a o to víc se snaží podobným nezdarům nebo nepřijemnostem zabránit.

Je to také škola úspěšná, a to zdaleka ne jenom ve sportu, jak by se mohlo zdát. Máme sice úspěšné sportovce, ale naši žáci se skvěle prezentují v soutěžích jazykových, chemických, výtvarných, matematických a jiných, ocenění za svou práci už získalo i několik našich učitelů. A před pár dny byl oceněn i ředitel, který je v čele Heyráku 30 let, tedy téměř tři čtvrtiny existence školy. Na konci srpna si v Praze z rukou ministra převzal Medaili Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, která je oceněním významné pedagogické, výchovné, vědecké nebo umělecké práce, dlouhodobého a vynikajícího působení v resortu školství nebo mimořádně záslužného činu při zajišťování a zlepšování podmínek pro výchovu a vzdělávání v České republice.

Během třiceti let ředitelské kariéry Mgr. Oldřicha Anděla nastalo mnoho očekávaných i zcela nečekaných společenských i legislativních změn, menších i větších ekonomických i vládních krizí, světem otřásla koronavirová pandemie a ve vedení MŠMT se vystřídalo 21 ministrů a ministryň. V ředitelně největší základní školy v Olomouckém kraji je však stále stejný ředitel, který denně zodpovídá za to, že se žádné kolečko složitého mechanismu, ve kterém musí co nejlépe fungovat více než 1000 žáků, 80 vyučujících, vychovatelek školní družiny či asistentek pedagoga a téměř čtyři desítky správných zaměstnanců, nezadrhne, nebo se případná drobná záhada co nejrychleji opraví. V osobě svého ředitele má „Heyrák“, jak všichni už dávno škole přezdívali, jistotu a stabilitu, kterou oceňují i bývalí žáci, kteří se ve velkém počtu na svou školu vrací v roli rodičů přivádějících své děti k zápisu, protože ví, že i jejich dětem tam bude dobře. I díky svému řediteli je „Heyrák“ školou v pohybu i školou s výsledky.

Ocenění ředitele je zároveň oceněním fungování celé školy, všech, kteří na jejích skvělých výsledcích mají svůj podíl. Díky tedy patří i rodičům, kteří na Heyrák své děti přivedou, učitelům a dalším zaměstnancům, se kterými se děti denně ve škole setkávají, a také dětem, našim žákům, kteří mají svůj Heyrák rádi a mají velkou zásluhu na tom, že se společně můžeme radovat ze všech našich úspěchů.

Mgr. Ludmila Balíková,
zástupkyně ředitele pro 2. stupeň

Organizace školního roku 2022/23

Začátek školního roku 2022/23	čtvrtek 1. září 2022
Podzimní prázdniny	středa 26. října a čtvrtek 27. října 2022
Vánoční prázdniny	pátek 23. prosince 2022 - pondělí 2. ledna 2023
Vyučování po vánočních prázdninách začne	úterý 3. ledna 2023
I. pololetí ukončeno	úterý 31. ledna 2023
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 3. února 2023
Jarní prázdniny	pondělí 27. února - neděle 5. března 2023
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 6. dubna 2023
II. pololetí ukončeno	pátek 30. června 2023
Hlavní prázdniny	sobota 1. července - neděle 2. září 2023
Začátek školního roku 2022/23	pondělí 4. září 2023

KARIÉROVÉ PORADENSTVÍ pro osmáky a deváťáky

KDO?

Kariérové poradkyně:

- Mgr. M. Navrátilová (kabinet 328): michala.navratilova@zsho.cz
- Mgr. Jana Vaňková (kabinet 330): jana.vankova@zsho.cz

KOMU?

Žákům (především 8. a 9. ročníku) a jejich rodičům.

CO?

Nabízíme kariérové poradenství prostřednictvím individuálních konzultací se žáky i aktivit v hodinách pracovních činností v 8. ročníku. Využíváme mj. aplikaci Salomondo.

- Pomáháme žákům se sebezpoznaním v souvislosti s volbou dalšího vzdělávání a budoucího povolání.
- Pomáháme žákům zorientovat se na trhu práce.
- Pomáháme žákům s výběrem vhodné střední školy/učiliště.

S KÝM?

Spolupracujeme

- se školní výchovnou poradkyní, školní psychologkou, školními speciálními pedagožkami, s třídními učiteli i s ostatními učiteli ve škole.
- s ÚP ČR, se SŠ a učilišti v daném kraji, popř. s firmami a závody v daném kraji.

Neváhejte se na nás obrátit, rady pomůžeme a poradíme.

Ahoj,

jmenuji se David Remeš a kluci mi říkají Remi.

Jsem fotbalista, člen RFA Olomouc a v neposlední řadě teď už vlastně bývalý žák ZŠ Heyrovského. Chtěl bych se s vámi podělit o moji spanilou jízdu na Heyráku, která vedla až k vítězství v turnaji Akademie Cup, závěrečném turnaji fotbalových akademií v tomto roce.

Na Heyrák jsem přišel do 5. třídy, předtím jsem chodil ve své vesnici do malotřídky. Na té škole nás bylo tehdy dohromady 30. Potom přišel konec 4. třídy a já si musel hledat novou školu. A protože jsem byl fotbalista, tak nám byl doporučen Heyrák, neboť jsem věděl, že Heyrák velmi dobře pracuje se Sigmou Olomouc a Regionální fotbalovou Akademií. Když jsem na Heyrák vskočil poprvé, byl jsem ohromen, jaká je to velká škola, dokonce jsem se v ní málem ztratil. Bylo jasné, že jsem tehdy šel do fotbalové třídy, tedy 5. D, ve které nás ještě nebylo tolik, jako na konci v 9. D. Když jsem byl na Heyráku, tak jsem zažil tolik úspěchů, fotbalových i jiných, že bych vám to přál taky zažít. Na konci 7. třídy jsem byl vybrán do RFA Olomouc. A právě tehdy se začala pomalu rozjíždět fotbalová i školní dráha, kterou jsem si předtím neuměl moc představit. Měli jsme hodně školy a tréninky pozdě odpoledne, takže jsem většinou přijížděl domů večer celý unavený. Ale snažil jsem se a dal jsem to! A pak to přišlo, 9. D, můj poslední rok na Heyráku, přijímačky, bylo toho všeho hodně... a na konci června prestižní Akademie Cup. Ten rok jsem si užíval i přesto, že jsme dělali přijímačky. Chtěl jsem ten poslední prostě strávit na Heyráku v klidu a užít si to. A ani jsem se nevzpamatoval po přijímačkách a už jsme jeli do Prahy na Akademie Cup. Říkali jsme si, že by nebylo nic lepšího než zakončit naši jízdu v RFA a na Heyráku vítězstvím toho turnaje, a ono se to skutečně podařilo. Vyhráli jsme obrovský putovní pohár, který jsme samozřejmě přinesli ukázat do atri. Super pocit to byl, to vám teda řeknu, když nám všichni tleskali! Lepší závěr na základce jsme si nemohli přát.

Ted už bohužel musím Heyrák opustit a začít novou životní etapu, ale věřte mi, že se na Heyrák budu strašně moc rád vracet.

Remi # 19

Konečně školní rok v běžném provozu

Ne nadarmo se říká: „Zvyk je železná košile.“ A u covidových opatření to platí dvojnásob! Ale nepředjíme a připomeňme si, jak to všechno začalo ...

Kdyby člověk tušil, co vše se změní od začátku roku 2020, nevěřil by, pokud by to nepočítal na vlastní kůži.

Psal se 11. březen 2020, který změnil běžný chod školy zcela odlišným směrem. Tehdy jsme ani v nejmenším netušili, jak neznámý virus zamává s bytím lidstva, jaká omezení přijdou a jaké náhlé změny ve školství nastanou. Nově a hlavně nahodile nastavený systém ve školství zvaný ON-LINE s sebou nesl i řadu novinek. Bezesporu k nim patřila digitalizace, která tehdy byla jedinou oporou škol, ale také postupně zavedená nová slova, jako například distanční vzdělávání neboli on-line výuka, hybridní výuka, Google Classroom či Microsoft Teams a další. Výuka na dálku se stala nedílnou součástí vzdělávání dětí a v tu chvíli se přerušil veškerý blízký sociální kontakt, na který byli všichni zvyklí. Neustálé změny, které přicházely vlivem epidemie mnohdy nahodile, velmi rychle a nečekaně, se podepsaly na všech. Narůstající administrativa, vypětí, vyčerpání, stres, ale na druhou stranu skvěle nastavená spolupráce s žáky, rodiči, pracovníky školy, tak by se dalo zpětně vyhodnotit toto neočekávané, pro všechny náročné období. Najednou jsme byli závislí na moderní digitální podpoře, která se v tu chvíli stala důležitým komunikačním prostředkem mezi učiteli, žáky a rodiči.

Následně přišla rotační výuka, hybridní výuka, karantény... Prázdné třídy a chodby se zaplnily dětmi, ponurě ticho vystřídal dětský křik a smích, učitelé se opět setkali tváří v tvář se svými žáky.

V uplynulém školním roce přišlo postupné rozvolňování mimořádných opatření a život ve školách se tak začal pomalu vracet k normálnímu provozu. Opatření, která se zpočátku musela v rámci doporučení MŠMT dodržovat, v nás zakotvila natolik, že dodnes můžeme ve škole vidět stojany na dezinfekci, u kterých se někteří pozastaví, aby si vydezinfikovali ruce. Občas z tašky nebo z kapes vytáhneme pomáchanou roušku nebo si vzpomeneme na pravidelné pondělní testování žáků. A tak se dostávám k úvodní myšlence, že zvyk je železná košile.

Distanční výuka, se kterou se každý jedinec vyrovnával po svém, po sobě zanechala stopy zejména v oblasti sociálních vztahů, což se negativně podepsalo na některých dětech. Po návratu do školy se téměř v každé třídě tato problematika objevila a posléze řešila. V důsledku toho vzrostla komunikace s rodiči, kteří se školou úzce spolupracovali, za což jim patří velké poděkování.

S narůstající administrativou, která byla nutností v období zavření škol a přetrvává dodnes, se obnovily zájmové kroužky pro děti, školní i mimoškolní akce, ale také tradiční zápis dětí do 1. třídy, třídní schůzky, lyžařský výcvik, soustředění, exkurze či školní výlety, které učitelé pro svoje žáky iniciativně zorganizovali. Žáci se zapojili do různých výzev a soutěží, ve kterých ve většině případů obstáli na výbornou! Mnohé děti měly radost, že mohou opět rozvíjet své schopnosti a dovednosti, že se mohou potkávat se svými spolužáky a trávit čas s kamarády bez omezení a bez skryté tváře pod rouškou. Vše jsme ustáli a tak rychle, jak jsme museli přijmout veškerá opatření, jsme se jich s vyhlídkou na lepší zítřky zbavovali.

Doufáme tedy, že to nejhorší máme za sebou. Važme si svého zdraví a těšme se z malíčností, které nás dělají šťastnými. Pro někoho je to čas trávený s rodinou či přáteli, pro jiného třeba jen obyčejné ranní probuzení a bezpečí domova. A škola? Myslím, že na základě zkušeností s distanční výukou a prací z domova, jsme všichni rádi, že chodíme do školy!

Mgr. Lenka Vojtková, zástupkyně ředitele pro 1. stupeň

Ivana Bílková z 5. C – Druhá Vícemistryně Evropy ve sportovním aerobiku

V neděli 5. 6. 2022 proběhlo v belgickém Bruselu, pod záštitou mezinárodní federace FISAF International, finále Mistrovství Evropy ve sportovním aerobiku a fitness. Závodů se zúčastnilo téměř 500 závodníků ze šesti evropských zemí. Žákyně naší školy, Ivana Bílková, získala se svým týmem krásnou bronzovou medaili.

Ivanka se věnuje aerobiku již od 6 let a trénuje čtyřikrát týdně. Věříme, že Ivča bude úspěšná i na Mistrovství světa, které se bude konat na podzim v Ostravě!

Školním rokem 2021/2022 kolem dokola se třídou 1. B

První třída – počátek školní docházky – je melancholickou vzpomínkou v duši každého z nás. Procházka naší první třídou však byla naprosto unikátní.

Ptáte se, čím? Především tím, že nás po celý školní rok provázela zbrusu nová, nádherná interaktivní tabule. Díky tomuto průlomovému modernímu zázraku měli moji prvňáčci možnost výuky z on-line učebnic interaktivním způsobem. A že věru bylo čeho si užívat: poutavých zvukových nahrávek básniček a textů k procvičování čtení. Křížovek a dalších zábavných cvičení, kde děti psaly, doplňovaly a spojovaly libovolně navolenými barvami. V interaktivní Písance si pak vyzkoušely opisy a přepisy slov i vět. Nádherná byla i každá hodina prvouky, kde děti zhlédly poutavá videa s názornou ukázkou práce v sadu a na zahradě i rostliny a živočichy různých biotopů. A což teprve fascinující hudební výchova s lidovými písničkami podbarvenými dojemnými instrumentálními doprovody!! Zpívali jsme si je rádi i v jiných hodinách – pro radost!

Že si na tuto výuku děti zvykly takřka ihned, netřeba zdůrazňovat. A že si pomocí ní postupně osvojovaly ICT znalosti, je taktéž zřejmé. Navíc nenuceně, hravou formou – a rádi! Zážitek z výuky na tomto technickém vynálezu ze srdce přeji všem dětem. A komu za to vděčíme? Našemu panu řediteli, Mgr. Oldřichu Andělovi, který dětem přeje. A proto zakoupil interaktivní tabule do všech prvních tříd.

Naše společné jednoleté putování bylo i plné společných akcí, besed, exkurzí a výletů. Připomeňme například dojemné slavnostní zahájení školního roku se slavoobranou ve školním atriu, besedy o současné dětské literatuře v knihovně Antonína Šprince i o tradicích Vánoc a Velikonoc v naší domovské školní knihovně. Zavzpomeníme na projekt 1. tříd Halloween i projektový den k ukončení prvního pololetí, kdy se dětem poprvé rozdávalo vysvědčení.

Ve 2. polovině roku pak stojí za zmínku exkurze do Sbírkových sklenic, společný výlet na Svatý Kopeček i zajímavé přírodovědné programy v Domě dětí a mládeže. A věřím, že velká spousta nových zážitků děti čeká i ve 2. ročníku – již na „velké“ školní budově.

Mně osobně však jakožto učitel nejlépe bylo každý den v naší třídě při klasické výuce. Proč? Protože si ve svém životě nade vše cením lidské práce. A myslím, že té se v naší 1. B udělalo opravdu dost, o čemž svědčí portfolia dětí naplněná rozličnými učebními materiály, množství známek v žákovských knížkách i roztomilá výtvarná díla z hodin výtvarné výchovy a pracovních činností. A co je to nejdůležitější? Naučili jsme se plynule číst, úhledně psát a správně počítat. Což je dobrý a pevný základ pro budoucí život – školní i neškolní. A proto jsem na své malé prvňáčky opravdu hrdá!

**Mgr. Simona Trávníčková
tř. uč.**

Můj 1. stupeň

Dnes vám budu vyprávět o tom, jaký byl můj 1. stupeň na ZŠ Heyrovského. Co jsem zažila a své dojmy.

Na první den školy jsem se moc těšila. Měli jsme slavnostní zahájení s panem ředitelem a s rodiči v atriu školy. S paní učitelkou jsme se pak pomalu učili číst ze slabikáře. Uspořádali nám slavnostní pasování na čtenáře, které se konalo ve školní knihovně. Připravovali jsme se na vánoční vystoupení, které jsme předvedli v kině Metropol. Jmenovalo se „Jó, náš auták“. Toto vystoupení bylo tak úspěšné, že se moc líbilo i panu řediteli. Na náš první školní výlet jsme jeli na hrad Šternberk, kde jsme si to užili.

Po prázdninách jsem se už těšila zpět do školy, kde jsme začali psát i dlouhé věty. Na vánoční vystoupení jsme si připravili zpívanou pohádku Budulíněk. Na konci 2. třídy jsme psali zkoušky do jazykové třídy. Já i moje nejlepší kamarádka Kristýna jsme byly úspěšné. Byly jsme moc rády, že i nadále spolu budeme chodit do třídy. A školní výlet v Hrubé Vodě byl zase bezva.

Ve 3. třídě jsme se začali poznávat s novým kolektivem. V polovině roku přišel koronavirus, a tak jsme toho moc nestihli. Konec školního roku jsme strávili za monitorem.

4. třídu jsme si opět prožili trochu jinak. Ač neradi, tak jsme téměř celý rok proseděli za monitorem a nevidali jsme spolužáky. Ale na konci roku jsme malé výlety po Olomouci zvládli.

V 5. třídě jsme se konečně vrátili do školy. Byli jsme s celou třídou v P centru na exkurzi. Ke konci školního roku jsme byly já a moje dvě spolužačky vybrány na Krajské finále štafetového poháru v Šumperku. I s ostatními žáky z jiných tříd jsme se umístili na druhém místě. Měli jsme všichni velkou radost z medailí a poháru. Na jaře jsem se začala připravovat na přijímací zkoušky na gymnázium, kam jsem byla přijata. Ten samý měsíc jsme se celá třída s radostí a nadšením zapojili do výzvy 10 000 kroků. 31.5. 2022 nám osobně s cenami přijeli pořadatelé pográtulovat k prvnímu místu. Všem se výzva líbila a moc jsme si ji užili. Za týden nás čeká náš poslední společný výlet do planetária ve Valašském Meziříčí, exkurze na Andrův stadion a Moravia Sport Expo na Flóře.

Blíží se pomalu loučení se třídou a paní učitelkou, která mě učí už 5 let. Bude mi smutno po této škole, ale také se těším na nová dobrodružství.

Nikol Nezvalová, 5. B

Radka a Dushan, 2.E

Když jsem se dětí ptala, co bylo na 2. třídě nejlepší, shodly se na tom, že bylo bezva mít ve třídě Radku a Dushana. Dvě báječné děti, které se k nám připojily na začátku školního roku. Rodiče je přivezli ze Spojených států, aby se naučily česky a poznaly jinou kulturu. Tatínek totiž pochází z Olomouce. Byla to výzva pro všechny a musím konstatovat, že nám to všem přineslo jen samé pozitivní věci. Vznikla nová přátelství, anglicko-česká komunikace byla oběma směry, zdravá rivalita v předmětech, protože i Radka i Dushan jsou velmi šikovní a soutěživí. Můj respekt má i pan Janout - tatínek, který se rozhodl zanechat na 1 rok zajímavou práci a vzít celou rodinu do nového prostředí. Byl to prostě bezva školní rok a už teď vím, že nám budou chybět. Ale doma jsou jinde a já jim držím pěsti, aby byli šťastní a úspěšní v tom, co chtějí dokázat.

Jitka Berková, tř. uč. 2.E

Přírodovědný jarmark

V pátek 17. června žáci 4. C navštívili na Přírodovědecké fakultě UP Olomouc Přírodovědný jarmark. Cílem této akce bylo interaktivním způsobem motivovat děti základních škol k zájmu o přírodovědné obory.

Tady jsou ohlasy některých na akci:

M. B. nejvíce se mi líbila počítačová učebna a hra na počítači, u které jsem musel logicky uvažovat, abych se dostal k cíli..."

E. K.nejvíce se mi líbila 3D tiskárna a hlavolamy... viděli jsme dron..."

B. C.líbil se mi pokus s neviditelným písmem... ráda se tam opět vrátím"

A. M. H.moc se mi líbilo, že jsme si mohli hladit ještěrku a chameleona... nejvíce mě zaujal pokus se suchým ledem..."

Děti se už moc těší na další ročník.

za 4. C tř. učitelka Mgr. Rozsivalová

Procházka po olomouckých památkách

V pátek 24. června navštívili žáci 4.C v rámci výuky vlastivědy několik olomouckých kostelů. Mezi prvními byl kostel svatého Mořice. Při návštěvě kostela si osvěžili vědomosti nabyté letošní rok ve vlastivědě. Do naší diskuse vstoupil i pan farář a velmi poutavě dětem přiblížil historii tohoto chrámu. Děti byly velmi zvědavé a kladly panu faráři různé otázky, na které jim velmi ochotně odpovídal. V katedrále sv. Václava si děti poslechly nádhernou hru na varhany. Ke krásné procházce přispělo i velmi hezké počasí.

za 4.C tř. učitelka

TI páťáci z Heyráku

Tato soutěž mě velice bavila a doufám, že jich bude více. Zjistila jsem, jak moc je chůze důležitá, a za to bych chtěla poděkovat organizátorům, že nám pomohli si to uvědomit.

Marie S.

Já jsem nezaváhala ani na chvilku. Miluji totiž turistiku a chození. Mnoho dětí se díky výzvě více hýbe.

Zuzana F.

Tato výzva byla zábavná a zajímavá. Myslím si, že jak mně, tak i mým spolužákům ukázala, že i chůzí se dá udělat něco pro své zdraví.

Nela S.

Já jsem chodil dvakrát více na turnaje stolního tenisu, na procházky, ven s kamarády, na túry a tréninky. Můj rekord byl 56 000 kroků.

Tadeáš N.

Někdo chodil na túry, někdo hrál tenis, někdo skákal na trampolíně a bylo to velmi zábavné. Moc jsem si to užil a navštívil jsem mnoho nových měst a míst. Bylo to skvělé.

Daniel H.

Výzva 10 000 kroků mi přinesla hodně zajímavých míst, kde jsem byla, abych měla více kroků. Ale dělala jsem to pro sebe a své zdraví.

Sofie K.

I když bychom to na začátku soutěže vůbec nečekali, byli jsme z třídních týmů v ČR první. Od té doby, kdy skončila soutěž, tak se hýbu víc než předtím.

Hanka P.

V březnu tohoto roku se naše děti jednoho dne vrátili nadšené ze školy, že se budou účastnit výzvy 10 000 kroků. Vůbec jsme netušily, o co se jedná, ale ony už byly poučeny od paní učitelky, a hned se začaly připravovat – ladit své hodinky coby krokoměry, pokud je ještě neměly, začaly je všemožně shánět, stahovat aplikace...

A 1. dubna to začalo. Hned po příchodu domů ze školy už měly nahozeno velké množství kroků. Přiznaly se, že o přestávkách pilně chodily „kolečka“, a najednou ani nebyl žádný problém jít ze školy pěšky, i když běžně by je to vůbec nenapadlo. Samozřejmě to bylo k velké radosti nás maminek, které vždy chtěly, aby se děti hýbaly a neseseděly u počítačů. Jenže háček byl samozřejmě v tom, že se zvýšený počet kroků až o několik tisíc denně týkal i nás... Jen si představte – je neděle 3. dubna, počasí vskutku aprílové, tedy i v zastoupení studeného větru a plískanice, jaký program tedy vymyslíme? Návrh: kino. Naše děti nadšeně souhlasí, a ještě nadšeněji dodávají, že půjdeme pěšky...

A tak to bylo celý duben. Prvotní nadšení samozřejmě mírně opadlo, ale i nadále se v týdnu po sportovním kroužku ve městě šlo ještě i domů pěšky. A vyplatilo se! Nejenže se chůze a více pohybu staly součástí každodenního života, ale naše děti pod vedením paní učitelky čekalo sladké vítězství na všech úrovních, včetně celorepublikové. Jsme rády, že se naše děti do výzvy zapojily, a určitě díky ní budou mít zážitek na celý život! maminky dětí z 5.B

Tato výzva stmelila kolektiv třídy a také zapojila i mnoho dalších členů rodin. Přinesla hodně pěkných společných chvil, zajímavá místa a zážitky.

A na závěr si snad už jen přát, aby se chůze opět stala součástí každého dne nejenom u dětí.

tr. uč. TĚCH nejlepších páťáků z Heyráku

Výukové soustředění prvňáčků

Jak pravil Jan Amos Komenský: „Učení samo má být milé a libé a nemá se jinak dít, než jako hra a kratochvíle.“ Zároveň také prohlásil: „Tělo nechť každodenní své hýbání má.“ Obojí jsme s našimi prvňáčky propojili, když jsme se vydali na výukové soustředění do areálu Riostar v Moravském Berouně.

V úterý 24. 5. jsme se tedy s natěšenými žáčky vydali na cestu autobusem „Kakabusem“ a při cestování jsem se kochala krásnou krajinou. Po příjezdu jsme byli mile přivítáni. Hned po přidělení pokojů si děti přerozdělily postele, ze kterých byly přímo uchváceny, jelikož mnohé z nich spaly v patrových postelích poprvé.

Naše další kroky ten den směřovaly po areálu a dále směrem k jídelně, kde jsme měli denně servírovaná výběrná, velmi chutná jídla od úžasné, stále usměvavé paní kuchařky. Tam jsme se tedy usadili a řekli si, na co se můžeme těšit. Paní učitelky a paní vychovatelky měly připravený pestrý program se zajímavými aktivitami na poslední chvíli upravené k nepříznivému počasí ve vnitřních prostorách.

Po dobu pobytu jsme opakovali hravou formou vše, co umíme z českého i anglického jazyka, matematiky, prouky, tancovali jsme na diskotéce, která měla obrovský úspěch, nebo jsme si zazpívali u táboráku při opékání špekáčků. Vyzkoušeli jsme si vědomostní soutěže, hry v týmech, netypické činnosti jako střílení z praku a byli jsme i odvážní při večerní stezce odvahy.

Ve čtvrtek 26. 5. nás čekal odjezd zpět. Ani v tento den jsme však nezapomněli a využili každou chvíli ke sportovním aktivitám na hřišti, protože jsme se konečně dočkali sluníčka. Na závěr nás čekalo balení a loučení se s celým areálem i jeho milým personálem.

Nejenže toto výukové soustředění, které se odehrávalo v krásné přírodě i čerstvém vzduchu, umožnilo dětem procvičit své vědomosti a dovednosti zábavnou formou, ale také jim pomohlo při učení se schopnosti spolupracovat a umění spolu vycházet a komunikovat.

Užili jsme si 3 báječné dny plné legrace a zábavy, našli nové kamarády a zjistili, že umíme být stateční a samostatní, i když jsme nejmladší na škole.

Co se plánuje nového ve školní knihovně?

S novým školním rokem 2022/2023 přicházejí i noví žáci, školní knihovna tak bude mít zase o několik nových čtenářů více a to mě těší 😊. Zároveň mě napadá řada otázek, jak zkvalitnit služby ve školní knihovně.

Co udělat nového, aby půjčování knih bylo rychlejší, zároveň přehlednější? Jak obsloužit co nejvíce čtenářů v daný moment?

A co čtenářské průkazy? Nahradiť ty papírové, věčně roztrhané a pomačkané za modernější průkazy? A jak by měly vypadat?

Ano, to jsou otázky, nad kterými si lámu hlavu již druhým rokem. A co mě napadlo? Myšlenka je udělat školní knihovnu ON-LINE.

Dobrý nápad, pomyslela jsem si. Ale to jsem ještě nevěděla, do čeho jsem se to pustila. Zjistila jsem, že nejprve bude potřeba udělat revizi knihovny. Záznamy knih v programu Škola OnLine byly ve špatném stavu, tedy pro ON-LINE knihovnu. A tak už druhým rokem, mezi ostatními úkoly a besedami, upravuji 4471 záznamů.

Je to práce, která není vidět. Každou knihu musím mít v ruce a vypsat jí celý „rodný list“ v evidenci knih. Název knihy, autor, jazyk, rok vydání, číslo vydání, cena, počet stran, nakladatel, ISBN (International Standard Book Numbering = číselný kód určený pro jednoznačnou identifikaci knižních vydání), žánr, druh literatury, klíčová slova a taky nějakou anotaci, abyste věděli, o čem kniha je nebo co od ní očekávat.

Vypadá to jako běh na dlouhou trať, ale už se blížím ke zdánlivému konci úprav záznamů. Už snad jen necelá stovka knih a budu moci oslovit někoho šikovného, kdo mi pomůže tenhle plán dokončit. Kdo mi pomůže zbavit se zastaralých, nepřehledných, nevzhledných papírových výpůjčních sáček, kam se ukládají knižní lístky z výpůjčených knih a pomůže mi přejít na elektronickou evidenci. Knihovna na Heyráku je moderní, má projekční tabuli, moderní vybavení, tak proč by měla mít zastaralý výpůjční systém?

Opravdu se moc těším, až čtenář při výpůjčce předloží čtenářský průkaz s čárovým kódem, na který se mu načtou půjčené knihy, a taky na to, že žáci na svých mobilech třeba nebudou sledovat bláznivá videa, ale místo toho budou hledat v knihovně ON-LINE knihu, která by je zaujala.

Toto je můj plán na nový školní rok. Mám co dělat, nejsem sice kouzelná, ale já to dám!

„Energie je to, co vše uvádí do pohybu.“ – Aristoteles

Sandra Zápařková, knihovnice

Jak vosička zachránila králíčka

Dne 28.6. 2022 proběhlo v ZŠ Čajkovského divadelní představení Jak vosička zachránila králíčka v podání dětí 1. - 3. třídy z kroužku Hrajeme loutkové divadlo pod vedením paní vychovatelky Jitky Zatloukalové. Děti tak předvedly své dovednosti, které se během školního roku naučily. Pohádkové představení mělo velký úspěch. Rodiče, prarodiče a ostatní pozvaní hosté odměnili děti bouřlivým potleskem. Pro velký úspěch se divadelní představení konalo znovu následující den pro spolužáky.

„PASOVÁNÍ“ prvňáčků na čtenáře

„Co je nejlepším přítelem člověka?“ Většina z nás by jistě odpověděla, že kniha. Toto přátelství začíná něžně, pomaloučku, s prvními přečtenými řádky. A stává se nerozlučným a celoživotním! Knihy nás během vteřiny dokáží přenést do dalekých krajů, umožní nám prožívat nevšední příběhy, osudy i dobrodružství, která můžeme prožívat spolu s hlavními hrdiny... Četba samotná nám navozuje příjemné pocity štěstí a harmonie. Také probouzí naši zvědavost, jak celý příběh dopadne. A my podvědomě doufáme a očekáváme, že vše skončí šťastně!

Takový svět se otevřel i našim prvňáčkům. V naší krásné, žluté školní knihovně strávili na konci školního roku příjemnou hodinku s knížkou Aleny Vostřé „Co mně ryba vyprávěla“. Nejprve si děti zkusily hlasitě čtení, ve kterém se střídaly. A šlo jim to velmi dobře! Zvládly zdolat jednu celou kapitolu. Dále pak vyplňovaly pracovní list o přečteném. I s tím si všichni lehece poradili. A prokázali tak, že porozuměli přečtenému textu. Následně je tedy naše úžasná paní knihovnice, která se nám mezitím v zákulisí „proměnila“ v hodnou čarodějkou, svou čarodějnou hůlkou „pasovala“ na čtenáře. Celá ceremonie byla slavnostní, doprovázená fanfárou, jménem dekorovaného na interaktivní tabuli a bouřlivým potleskem ostatních. Každý musel pronést „Slib čtenáře“, aby dostal svůj „Pasovací glejt“. A byl tak přijat do řádu rytířstva čtenářského. S čímž také souvisí povinnost knihy nejen číst a milovat, nýbrž se k nim i s úctou chovat a opatrovat je.

Čtení je jiskřivá radost. Začíná s prvními přečtenými nápisy na obchodech, pokračuje přečtením svého jména a příjmení, zvyšuje se během postupného zvládání Slabikáře a vrcholí jeho dokončením. A Slabikář jste dočetli, takže další knihy na Vás, milé děti, již netrpělivě čekají.

Tak mnoho krásných zážitků při čtení!!

Olympiáda dětí a mládeže

Den před vysvědčením jsme si udělali pěkné dopoledne a vyrazili jsme za poznáním do Pevnosti poznání, která se proměnila v Olympijský dům 10. ročníku Olympiády dětí a mládeže, kterou pořádá Olomoucký kraj.

Děti se zúčastnily víceboje pod vedením Šárky Kašpárkové, vyslechly si zajímavý rozhovor s úspěšným olympijským kanoistou Lukášem Rohanem, úspěšně zvládly vědomostní soutěž s olympijskou tematikou. Velké nadšení probudili v dětech i judisté.

Objevíli jsme se v pravý čas na pravém místě, neboť se nám podařilo potkat olomoucký fotbalový tým, ve kterém bojují chlapci ze 7. a 8. D. S reprezentantů jsme se společně vyfotili a držíme jim pěsti, aby vybojovali medaili.

Dnešní den si budeme ještě dlouho pamatovat. Odnášíme si z něj spoustu zážitků i nových poznatků. Radost nám udělaly i dárečky, které jsme dostaly za účast v soutěžích. Nakonec jsme se ještě odměnili skvělou zmrzlinou.

Děti 2. C., tř. uč. Markéta Skácelová a AP Michaela Halasová

Odměna

Každým rokem probíhá ve škole sběr starého papíru. Několikrát jsme zůstali těsně pod stupni vítězů.

Letos se nám to podařilo! Obsadili jsme 3. místo a získali finanční odměnu. Co s ní uděláme mě napadlo hned. Odměníme nejlepší sběrače a uděláme si výlet.

V pátek 24. června jsme se vydali vlakem do Grygova na hřiště. Hned po příjezdu se děti rozprchly a každý si našel zábavu. Protože bylo parno, pan učitel Kalas nám zařídil osvěžení, které kromě fotbalu, brenbalu, workoutového hřiště a otevřené hospůdky, patřilo k nejlépe hodnoceným aktivitám tohoto dne.

Pro mě byl tento den jeden z nejhezčích v letošním školním roce. Pozorovat děti, jak si samy organizují hru, jak spolu diskutují, smějí se, to je přece pro učitele krásná odměna.

J.D.

McDonald 's Cup je zpátky...

... a Heyrák byl jeho nedílnou součástí. Po třileté odmlce se konal již 23. ročník tradičního fotbalového turnaje pro žáky a žákyně základních škol. Třída 5. D se během dubna a května postupně probíjela přes okrskové, okresní i krajské kolo až do republikového finále do Teplic. Kluci se mohli proběhnout po trávníku AGC Arény Na Stínadlech, na kterém hraje prvoligový klub FK Teplice. Na „Svátek fotbalu“ dorazilo 16 nejlepších škol z celého Česka. První den turnaje jsme narazili na týmy z Plzně, Sokolova a Ostravy. Naše bilance byla následující – remíza, výhra a prohra. Druhý den jsme zvítězili v utkáních s Tábořem i Mostem, výsledkem pak bylo konečné 9. místo. Jako tým jsme očekávali vyšší příčku, ale i tak byl turnaj pro malé fotbalisty velkou zkušeností a zároveň zážitkem.

Mgr. Marek Suchánek, tř. uč. 5. D

SrdceDen v Pevnosti poznání

V průběhu května otevřela Pevnost poznání své brány pro třídy z různých škol s integrovanými žáky z Ukrajiny. A tak se sem 30. 5. dostaly i některé třídy z odloučeného pracoviště ZŠ Čajkovského.

Byl připraven bohatý program na celý den. Stanoviště, která žáci plnili ve skupinách, byla zaměřená především na spolupráci mezi dětmi. Děti soutěžily na sportovních stanovištích venku – například v lukostřelbě nebo discgolfu. Ve vnitřních prostorách byla zastoupena celá škála zajímavostí od přírodních věd, logického myšlení, slovní zásoby a samozřejmě vědeckých a přírodovědných pokusů až po výtvarné tvoření. To vše za doprovodu zkušených instruktorů ze sdružení Svišti v pohybu či studentů fakult Palackého univerzity. Děti nadšeně běhaly po celé pevnosti poznání a zvládly splnit určený počet stanovišť.

Ani učitelky, které děti doprovodily, se nenudily. Zúčastnily jsme se společné diskuse a sdílení zkušeností o začlenění dětí z Ukrajiny, které na našem odloučeném pracovišti v tu dobu byly čtyři. Přivítání byli i rodiče ukrajinských dětí. Velkou výhodou byla přítomnost překladatelů, kteří byli k dispozici jak dětem k vysvětlení úkolů na stanovištích, tak rodičům při společné diskusi nebo rozhovorech s učiteli.

Bylo skvělé, že jsme mohli něco společně zažít, lépe se poznat a přitom se i přiučit spoustu zajímavostí.

Marie Stavínková

Pasování na čtenáře

Bylo nebylo jedno království, ve kterém nepasovali na rytíře, nýbrž tam král pasoval prvňáčky na čtenáře. Nejprve si však jejich dovednosti otestoval. Děti musely přečíst úryvek z pohádkové knížky a dokázat tak, že už čtení opravdu ovládají a také vědí, co čtou. Pak nastala chvíle, kdy každý z prvňáčků před krále poklekl a ten ho knižkou místo mečem se slovy „pasuji tě na čtenáře“ pasoval. Na památku této slavnostní události dostaly děti pěknou knihu. A na rozloučenou vysekly králi povedené pukrle. A v jaképak království se to ocitly? No přece v království plném knih, do kterého si děti mohou chodit knihy půjčovat a ponořit se tak do krásného světa kouzel, pohádkových bytostí či úžasných příběhů plných dobrodružství.

Jitka Ševčíková a Dana Veselá

Bečva opět ožila

Jak už to chodí, na konci školního roku děti opouští své škamny (lavice) za doprovodu zdatných dozorkyň (rozuměj pedagogických pracovníků). Opět jsme se vydali objevovat krásy české vlasti. Tentokrát prst na mapě spočinul na Teplicích nad Bečvou. Většina dětí ze tříd 3. F a 4. E jásala nadšením, že se pojedou vlakem. Ale jaké bylo jejich zklamání, že i přes jejich naplánované smečky jsme nejeli v kupé, ale courákem. Ovšem chmurné tváře se rozzářily, jakmile paní učitelka Burianová vytáhla ukulele. Za huronského zpěvu „Já chci mít čapku s bambulí nahofe,....“ to nevydržel ani pan průvodčí, ale ani pár cestujících, kteří s námi cestovali. Začali se usmívat a vlnit se do rytmu vítravých táborových melodií. Jistě všem srdéčko pookřálo při vzpomínce na Okoř či „krutý Severní vítr“.

Před samotným vstupem do jeskyní děti opět ukojily své touhy po suvenýrech a notnou cifrou zvýšily denní tržbu v obchůdku s minerály. Jak desátá hodina odbyla, banda dětí do jeskyní vstoupila. Nutno podotknout, že se žáci chovali vzorně, nikdo se nesnažil vplout do oblaku CO₂. Naopak, pokusili jsme se vyzkoušet, jak vypadá absolutní tma. Bohužel, to nám zhatily svítící tkaničky. Ještě rozloučení s „jeskyňářem Karlem“ a hurá k východu, ještě přece musíme ochutnat zdejší minerální prameny.

„No, že bych to musel pít dvakrát...“, zcela zbytečné bylo přesvědčování, že zdejší voda je léčivá. Co naplat, není voda, jako voda. Ta nejlepší podoba dětí lákala hned pod hrází. A jelikož bylo příjemných 35°C a děti byly hodné, nechaly se učitelky usmlouvat a stádo nadšených dětí běhalo po kolena v mírně vyschlé Bečvě. Chtělo by se říci „To bylo radosti na starém bělidle“, však posuďte sami, viz fotodokumentace. A opět jsme strhli davy, neb několik dalších tříd, včetně 17letých výrostků, následovalo našeho příkladu. Tudíž si dovolujeme tvrdit, že naším přispěním tento den Bečva opravdu ožila.

Olga Shaaban – Zemčáková

Jaké to bylo vrátit se po 7 letech na místo činu?

Jmenuji se Gabriela Jančíková a od 3. třídy jsem byla žákyní jazykové třídy na ZŠ Heyrovského. V průběhu studia střední školy ekonomického zaměření jsem našla smysl v práci s dětmi, ať už jako vedoucí na tábořech, lektorka tance nebo doučování AJ. Zjistila jsem, že mě to jistým způsobem naplňuje a v budoucnu bych se tomu chtěla více věnovat. Rozhodla jsem se tedy vystudovat obor Anglický jazyk a Výchova ke zdraví se zaměřením na vzdělávání žáků 2. stupně na pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Díky tomuto rozhodnutí mě mé kroky zavedly zpět na „Heyrák“, kde jsem absolvovala svou pedagogickou praxi. Kde jinde získat další zkušenosti do života a zdokonalit se než právě tady?

Vrátit se do prostředí, kde jsem vyrůstala, získávala zkušenosti, vědomosti, ale také zážitky na celý život, bylo velmi emotivní. Najednou jsem se totiž ocitla v úplně jiné roli. Toto prostředí mi bylo známo pouze z pohledu žáka. Teď jsem však byla v pozici dospělé osoby. Dalo by se říct, že jsem ale stále do jisté míry žákem, i když mám teď označení student. Jsem pořád ve fázi, kdy sbírám zkušenosti a teprve formuji svou „učitelskou osobnost“.

První momenty na školních chodbách byly plné vzpomínek. Chodby byly velmi živé, plné úsměvů a štěbetání, přesně jako tomu bylo vždy. Vlnu emocí pak završil hnědovlasý okatý kluk, který na mě jen pár sekund koukal a sebejistě prohlásil: „Čau!“ Druhý den jsem však už v rukou nesla zápisník a pero. Najednou všichni pochopili, že přede mnou mají na chodbách šetřit energii, ubrat hlasitost i rychlost, než zajdu za roh.

Během těchto krásných 3 týdnů jsem zjistila, že není důležité, jestli jsme v pozici žáka či učitele. Důležitý je tzv. „mindset“ celé školy a jejího přístupu ke vzdělávání a všem lidem, kteří jsou její součástí. Heyrák je v tomto proslulý svou profesionalitou a vřelým přístupem ke každé lidské bytosti, ze které dokáže dostat maximum a poskytnout ji nezaměnitelné zážemí. Jsem za tuto příležitost velmi vděčná a zároveň děkuji paní učitelce Janě Manové a paní učitelce Kateřině Dzurjanikové za jejich přístup a pomoc během mé praxe. V neposlední řadě děkuji celé škole zkrátka za to, že je. 😊

Gabča

Dopravní výchova aneb na kole bezpečně

Nastaly prázdniny, a tudíž i doba, kdy děti (doufám) tráví více času venku, sportují a jezdí na kole. A to mě vede k otázce, která se týká právě zmíněného kola. Udělali jsme my, učitelé a rodiče, pro děti dost, aby byly v silničním provozu v bezpečí? No.... Upřímně: spojení slov „silniční provoz“ a „bezpečí“ mi k sobě moc nesedí. Lehce mi přejíždí mráz po zádech a v hlavě se mi vybavují zprávy paní „Černé kroniky“ z filmu Ať žijí duchové. Sama jsem totiž aktivním účastníkem silničního provozu a ani v autě si kolikrát nepřipadám bezpečně.

Je správné, že dopravní výchova je zařazena do osnov již od 1. třídy, dokonce už i v mateřské školce se děti s touto tematikou seznamují. Učíme děti dopravní značky, bezpečné chování jako chodce a posléze i cyklisty, upozorňujeme na možná nebezpečí. Vše vrcholí v ročníku čtvrtém, kdy se žáci účastní lekcí na olomouckém centru Semafor. Nejprve jde o jeden den teorie (2 vyučovací hodiny) a jízdy na cvičném hřišti (také 2 vyučovací hodiny), kdy si zopakují vše, co se až do té doby naučili. Za několik dní, při další návštěvě centra, skládají děti písemný test a praktické zkoušky z jízdy. Tímto procesem prošla tento školní rok i má třída 4. E. Téměř všechny děti uspěly a dostaly památeční průkaz cyklisty.

A jak tohle všechno vnímají ti, koho se dopravní výchova týká? Požádala jsem o rozhovor nejprve samotného pana lektora centra Semafor, pak žákyni mé třídy a na závěr i jednoho z rodičů.

Rozhovor první – s panem lektorem Amosem Děkaníkem:

Dobrý den, chtěla bych se Vás zeptat: Jak jste se k této práci dostal?

„Dříve jsem pracoval na dopravní policii a pak jsem zůstal v oboru. Tato práce mě moc baví, navíc má smysl, je jasné, že je velmi potřeba děti s pravidly silničního provozu seznamovat.“

Myslíte si, že 2 dny tady u vás jsou dostačující?

„Rozhodně ne. Bylo by potřeba více času věnovat hlavně samotné praktické jízdě. Děti tu mají možnost si půjčit kolo nebo koloběžku a vyzkoušet jízdu na silnici, ale nemají dost času vše vstřebat a pořádně potrénovat.“

A dají se výkony jednotlivých tříd porovnat?

Konkrétně: jak je na tom naše třída?

„Je to různé. Tato třída patří k lepšímu průměru. V teorii je vše OK, praxe byla horší. Víte, ono celkově, nejen u této třídy, je vidět, jak se na dětech podepsala doba covidu. Děti jsou letos více nesoustředěné, mají menší znalosti, problémy s vnímáním pokynů i textu (ó jak s vámi souhlasím). To se pak ukáže při jízdě. Na dopravní výchově by se měli podle mě i více podílet rodiče a vše s nimi potrénovat.“

To s Vámi souhlasím, přeji hodně dětí a děkuji za rozhovor.

Rozhovor druhý – s Elou Hamerskou (se souhlasem maminky):

Eli, jezdíš ráda na kole? A pokud ano, tak proč?

„Ano, mám to ráda, když někým jedeme, můžu pozorovat okolí a ve městě je to rychlejší způsob dopravy.“

Jezdíš sama nebo s rodinou?

„Hodně jezdím s rodinou. Třeba do města, do parku, na Poděbrady nebo na delší výlety. Jedeme třeba autobusem nebo vlakem i s koly a pak jedeme nějaký okruh. Loni jsme byli v Teplicích a letos ve Velkých Losinách. Denně na takovém výletě ujedeme tak 30 km.“

Myslíš, že je dopravní výchova ve škole důležitá? Proč?

„Ano, musíme vědět, co dělat, aby nás nepřejelo auto, co znamenají semaforey a značky...“

Vidím, že jsi zkušený cyklista, byly ti tedy k něčemu lekce na Semaforu? A jaký byl pan lektor?

„Hodně jsem toho už věděla, ale něco nového jsem se taky naučila. Třeba to, že se má najíždět doprostřed křižovatky při odbočování doleva. Pan učitel byl fajn. Jen jsem ho někdy neslyšela přes mluvení dětí.“

Troufla by sis sama do silničního provozu? Tady v Olomouci?

„Ne, to určitě ne, já bych se bála. Jezdím raději s rodiči.“
Děkuji za rozhovor a přeji mnoho hezkých zážitků na kole.

Rozhovor třetí – s panem Stratilem, tatínkem Anetky

Dobrý den, jezdíte s rodinou na kole?

„No jako rodina celkově moc ne, jen já s Anetkou.“

Myslíte si, že je správná hranice, kterou udává zákon, od kdy může dítě samo do silničního provozu na kole? Tedy již v 10 letech?

„Ne! Měl bych strach. V Olomouci je „brutální“ provoz, někdy až chaos a Anetka se taky může třeba špatně podívat a...“

Když jezdíte s Anetkou, využíváte cyklostezky nebo jezdíváte po silnici?

„Obojí. Snažím se cyklostezky využívat, někdy ale musíme po silnici. Snažíme si najít cestu s menším provozem, tedy bezpečnější. Přiznám se, že výjimečně využijeme i chodník.“

Myslíte si, že je dopravní výchova ve školách dostačující? Chtělo by to více teorie nebo praxe?

„Ve škole asi stačí. Já si ale myslím, že nejdůležitější je, aby to s dětmi trénovali rodiče - v reálu, ono to taky záleží na rodičích, jestli s nimi na kole někde jezdí nebo ne.“

To máte pravdu. Nejlepší je spolupráce škola – rodina. Přeji mnoho hezkých a bezpečných zážitků na kole s dcerou. Děkuji za rozhovor.

Na závěr už jen dodávám: nebudme líní pro děti udělat maximum. Pro své vlastní i pro ty školní. Ono se nám to vrátí. Přeji všem krásné léto i podzim a mnoho bezpečně ujetých kilometrů.

Olga Shaaban Zemčáková, tř.uč. 4. E

Výlet na farmu

Kráva Anička, býk Waldemar, kobyłka Jessie a nespočet kočiček přivítali 24.června na své farmě ve Štětovicích partu prvňáčků z Čajdy. Vydali se tam za poznáním, za zážitky a s úmyslem užít si společný den mimo školu. A povedlo se. Zážitků bylo opravdu mnoho. Ten, kdo si neuhlídal svačtinu, tak o ni přišel. Přítulné ale mlsné kočičky se o to postaraly. Chlévská mrva také všem úplně nevoněla a někteří se tak sháněli po kuličce na nos. S otevřenými pusinkami sledovaly děti chytrého robota, který sám dojí kravičky a ještě je odmění podle zásluh pamlskem. Od nebezpečného býka Waldemara se všichni drželi dál a jen se bučením zdravili. Zato od novorozených telátek se mnozí nemohli odtrhnout – no jo miminka. Klidná kobyłka pak děti trpělivě povozila a zapožívala na nutné fotografie na památku. Vrcholem dne však byla věž postavená z balíků slámy, kde se odehrávaly středověké bitvy, ve kterých naštěstí nikdo nebyl raněn. Prvňáčci z Čajdy se tak z výletu vrátili plni zážitků a s přesvědčením, že se na farmu určitě zase někdy vrátí.

Jitka Ševčíková a Dana Veselá

Další rok za námi!

Po dvouleté pauze se 37 děvčat opět mohlo setkat na trénincích gymnastiky a aerobiku, užít si dřinu i legraci, která jim bezpochyby chyběla.

Některé staré tváře nahradily nové. Malí prvňáčci se rychle zařadili do procesu trénování a pomalu, ale jistě se zlepšovali a doháněli tak starší dívky. Není proto divu, že skokanem roku se stala právě jedna z prvňáček - Světnická Natálie, která se dokázala za rok zlepšit z 12 na 122 skoků. Nejlepšího výkonu ve skákání přes švihadlo za 1 minutu dosáhla v tomto roce Ondřejová Adéla s krásnými 176 skoky. A tady máme vítěze ročníků:

Světnická Natálie	122 (1.A)
Pajkrová Kristýna	134 (2.A)
Cimburková Zuzana	146 (3.B)
Kláblová Nikola	130 (4.A)
Nováková Adéla	172 (5.B)
Ondřejová Adéla	176 (9.A)

Na konci června si mohla všechna děvčata porovnat své síly na již XVI. ročníku soutěže v SAMC (Aerobik master class) v Dubu nad Moravou. I přes brzké vstávání si všechny užily atmosféru závodu a některým se poštěstilo dovést i medaile.

1. - 3. třída

2.místo: Tomková Nikol

3.místo: Cimburková Zuzana

4. - 6. třída

1.místo: Nováková Adéla

7. - 9. třída

1.místo: Ondřejová Adéla

Po soutěžích následoval týden „ukázkových hodin“ pro rodiče, kde se děvčata předvedla v tom nejlepším světle, a tak sklídila zasloužený potlesk. Doufám, že i příští rok se sejdem v hojném počtu a bude stejně úžasný jako ten letošní.

DAR ŠKOLE - stav ke 30. 6. 2022

Přijmy:

ZŠ Heyrovského	
104 900,- Kč	dary rodičů
10 000,- Kč	účelový dar
3 000,- Kč	zůstatky z akcí (Videň)
3 437,- Kč	zůstatky z lyž. kurzů

ZŠ Čajkovského	
38 600,- Kč	dary rodičů

Výdaje:

ZŠ Heyrovského	
18 701,- Kč	výzdoba školy včetně vánoční (materiál, rámy, plexiskla.....)
22 862,- Kč	jízdné na závody a soutěže
4 210,- Kč	hodiny a dek. sítě do tříd
814,- Kč	odměny žákům
42 859,- Kč	sedací nábytek na chodby a do vestibulu

ZŠ Čajkovského	
17 361,-	koberce do tříd

Přehled příspěvků rodičů v jednotlivých třídách i přehled výdajů je pravidelně předkládán na třídních schůzkách.

Dar škole nevytváří škole žádný zisk, veškeré získané prostředky jsou použity zpět pro žáky a to vždy v té části školy, kde je rodiči darován, tzn. že příspěvky na ZŠ Čajkovského zůstávají na ZŠ Čajkovského a nepřevádí se na ZŠ Heyrovského a naopak. Příspěvek do Daru školy zůstává i nadále dobrovolný a lze jej darovat kdykoliv společně s Darovací smlouvou v hotovosti třídnímu učiteli nebo zaslat na účet školy, v případě většího nebo účelového daru prosíme o projednání s ředitelem školy. U zaslání částky na účet prosíme o uvedení jména dítěte, případně třídy.

Děkujeme všem dárcům, kteří nám svou štedrostí umožňují pořizovat, co běžný rozpočet školy neumožňuje. Víme, že výdaje domácností se zvyšují, o to víc si vážíme štedrosti všech rodičů, kteří přispějí i malou částkou.

Ludmila Balíková

Kreativní Heyrák

V letošním roce se po letech opět uskutečnil zájmový výtvarný kroužek. Kreativní duše z celého druhého stupně se sešly, aby v průběhu roku tvořily rozmanitá díla technikou i tématem. Společně jsme se seznámili s linorytem, suchou jehlou, malbou vodovkami i olejovými barvami a nezapomněli jsme ani na fotografování. Dokonce jsme se vydali na dvě exkurze, jednu fotografickou v Olomouci a druhou do Muzea Kampa v Praze. O tom, že se kroužek vydařil, svědčí jak spokojení účastníci, tak úspěchy v soutěžích DDM a střední umělecké školy Arteccon.

paní učitelka Eliška Krahulíková

Ze života chemického kroužku

Hurá! Konečně jsme po dvou letech mohli obnovit činnost chemického kroužku a doufám, že už nás žádný virus nezastaví v bádání a zkoumání. I letos sklídily největší úspěch ty pokusy, kdy něco bouchá, smrdí a hoří. Ale nemyslete si, zbyl čas i na procvičování teorie, výpočty, vyčíslování chemických rovnic a špekly z chemického názvosloví.

Sloní zubní pasta

Vybuchující modré vodíkové plameny

Faraónovi hadi

Naposledy se chemický kroužek konal na Lékařské fakultě UP Olomouc, a to na Katedře mikrobiologie. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí ze života bakterií, virů i cizopasných hub a hlavně jsme dostali výsledky kultivace stěrů, které jsme provedli na naší škole. Nejvíce bakterií bylo na madle vchodových dveří školy.

Takže pokud si chcete vyzkoušet zajímavé pokusy a ještě máte chuť nasbírat nějaké body k přijímacím zkouškám za účast na chemických soutěžích, neváhejte a v září se přihlaste do chemického kroužku.

Už se na vás těším!

Silvie Svobodová

Jahoda (úvaha)

Na zahradě před domem rostou veliké červené baculaté panenky. Nejsou ani tak moc vysoké, jak široké. Ne všem je dopřáno tak skvělé péče jako těm babiččiným. Když se zasadí, začnou pomalu vykukovat z tmavého výživného koberce a za pomoci průhledného likéru a zářivého a hřejivého doktora rostou do krásy. Stačí, aby na ně kouklo sluníčko a celé se rozzáří a zčervenají. Ještěže nosí na hlavičce zelené kloboučky, za které mohou své rozpaky schovat. Člověk by jim mohl závidět! Jen tak se povalují, některé se houpají a chytají co nejvíce slunečních paprsků. Vypadají mile, ale ne všechny jsou tak milé a sladké, jak se zdají. Navzájem se předvádějí a předhánějí, která má větší břicho a které sluníčko dopřává více pohlázení. Sotva však uvidí velkého černého ptáčka s oranžovým zobákem, nejraději by se proměnily v neviditelné předměty. Jo, ale když se přiblíží člověk

s mlsnou lidskou rukou, doslova zavýskají radostí. Víte proč? Protože si budou užívat jako v ráji. Nejprve se těší na cukrovou sněhově bílou peřinku a ty největší a nejsladší získají za svoji péči a řádnou práci na sluníčku vychlazenou šumivou koupel ve vířivé skleněné vaně. Ale nejvíce si užívají jízdu tobogánem v tajemných útrobách lidské bytosti.

Anna M. L. Della Santa

Jahoda

Projekt IKAPOK II pokračoval i tento školní rok

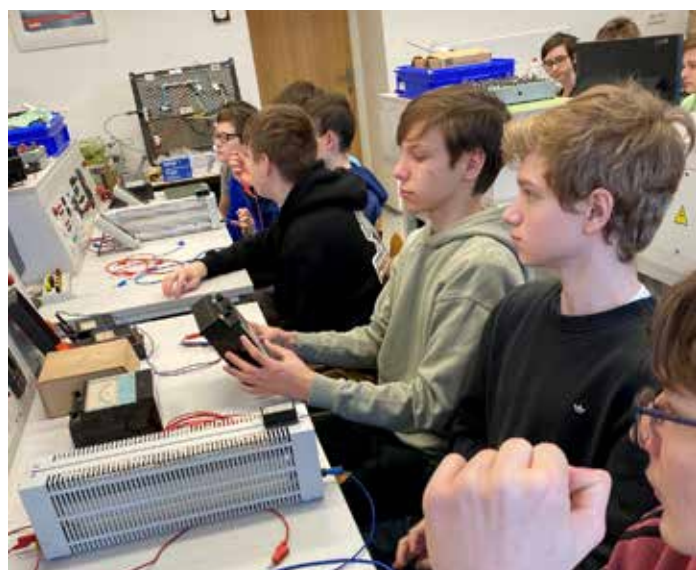
Naše škola se po úspěšné účasti na projektu IKAP, který byl ukončen v roce 2020, aktivně účastní i navazujícího **projektu IKAP OK II** (Implementace krajského akčního plánu Olomouckého kraje II). Celkem přibližně stovka žáků 8. a 9. ročníků se zapojila aspoň do jedné akce, která byla připravena ve spolupráci s:

- **CKP 05 (Centrum kolegiální podpory č. 05 – oblast strojírenství) na SPŠS v Olomouci**
- **CKP 16 (Centrum kolegiální podpory č. 16 – oblast zdravotnictví) na SZŠ a VOŠZ a JŠ Olomouc.**

Někteří žáci se pouze účastnili workshopu, kde se seznámili s uvedenými školami a jejich studijními obory. Většina z nich se ale na tyto školy opakovaně vracela, žáci se aktivně se zapojili do připravených workshopů.

Na **SPŠS** např. chlapci pracovali v laboratoři pro výuku elektrotechniky, kde získali první znalosti v tomto oboru., vyrobili si hlavolam z měděného drátu aj. a někteří osmáci navíc pracovali v kroužku modelování na počítači.

K oblíbeným workshopům na **SZŠ** patří Základy první pomoci, kde si žáci prakticky vyzkoušeli kardiopulmonální resuscitaci, obvazovou techniku, dlahování aj. nebo workshop Laborantem na zkoušku, kde si vyzkoušeli např. práce se sadou profesionálních přístrojů, využívaných při analýzách vzorků optickými a elektrochemickými metodami nebo pozorování krve pod mikroskopem aj.

Je 8.C oprávněně součástí naší „Školy v pohybu“? Sami to posuďte... 😊!

Na konci měsíce března, kdy byla naše škola uzavřena v souvislosti s plánovanou odstávkou vody, vyrazila 8.C na letošní první turistickou vycházku. 15-ti kilometrovou trasu jsme zahájili v Olomouci a za pěkného počasí dorazili, již probouzející se jarní přírodou, až do Lošova.

A protože jsme byli pěkně „rozchození“, projekt 10 000 kroků byl pro nás jak „dělání“. Většina z nás se díky naší třídní učitelce zapojila. Nešlo o to přímo vyhrát, ale udělat něco pro sebe a některé to ohromně motivovalo. V našem týmu Košťata ušla nejlepší „chodkyně“ za měsíc duben 177 km a „chodec“ dokonce 383 km.

V květnu jsme ale také nezůstali pozadu. Vyrazili jsme totiž na 2-denní výlet do Jeseníků. Opět jsme pokořili denně 15 km, ale tentokrát jsme se nemuseli stydět ani za převýšení, které jsme překonali. První den jsme se vydali ze Starého Města pod Sněžníkem přes Dalimilovu rozhlednu na chatu Paprsek. Krajina byla krásná, plná pampelišek, ze kterých si děvčata pletla věnečky. Tady jsme se posilili, odpočinuli a vyrazili na turistickou chatu na Ramzové, kde nás čekal zasloužený odpočinek a hranolky s masíčkem. Druhý den jsme se po snídani vydali na krutý (pro některé z nás) výšlap na Šerák, kde nás čekal krásný výhled do údolí. Tady jsme opět nabrali sílu, někteří pomocí svíčkové smetaně a jiní pomocí borůvkových knedlíků. Sestavili jsme tady vrcholové družstvo, a to pokořilo vrchol Keprník, což je čtvrtý nejvyšší vrchol Jeseníků. Odtud je jeden z nejkrásnějších kruhových výhledů na Jeseníky ze všech stran a byl vidět i Praděd. Na této cestě jsme chvílemi procházeli ještě zbytky sněhu.

Pochvala patří všem, kteří tento vrchol dobyli, ale hlavně těm, kteří nejsou zrovna aktivními sportovci. Několik z nás si cestu zpět částečně zkrátili lanovkou, ale nakonec jsme byli všichni spokojeni. Krásné počasí, které nás oba dva dny provázelo, bylo fakt na objednávku.

Tak co myslíte, patříme na tuto školu??? 😊

žáci 8.C a tř. uč. Eva Dembická

Vídeň očima našich žáků

Jednoho dne nám paní učitelka oznámila, že pojedeme v rámci němčiny na výlet do Vídně. Když nám o Vídni vyprávěla, už tehdy jsem věděla, že na tento výlet musím jet. Když si zjistíte informace o Vídni, lákají Vás tyto skutečnosti už jen z obrázků. Chtěla jsem to zažít na vlastní kůži a vidět všechny ty památky, o kterých se píše a mluví. Když se řekne Vídeň, každému se vybaví hlavní město Rakouska a památky, které jsou ve Vídni nejznámější, a to „Dům sv. Štěpána (Stephansdom), Hofburg, Belvedere“ a také historie spojená s dynastií Habsburků. Náš program byl zaměřen právě na jednu z císařoven - a to na Alžbětu Bavorskou „Sisi“. Kdysi dávno jsem viděla krásný film, který právě pojednával o této císařovně. A o to víc jsem se na výlet těšila.

Program, který jsme měli naplánovaný, byl právě zaměřen na život Sisi. Když jsme přijeli do Vídně, čekala nás návštěva Domu moře (Haus des Meeres). Tady jsme se ponořili do světa oceánů. V bývalé protiletadlové věži žijí nejen obyvatelé místních vod, ale i tropických sladkých a slaných vod, a také jedovatí a obrovští hadi, ještěrky i krokodýli. Byl to neskutečný zážitek, který jsem si osobně užila. Po prohlídce nás čekala krátká přestávka, kterou jsme využili procházkou centrem a obdivovali jsme památky, které jsme cestou měli. Když jsme došli k Hofburgu, čekala nás prohlídka muzea Sisi, kde jsem mohla vidět soukromé císařské komnaty a také osobní věci, které Sisi měla. Tato návštěva se mi moc líbila, protože jsem viděla vše, co bylo potřeba. Závěr tohoto dne zakončila prohlídka v Kapucínské kapli, kde jsou uloženy hrobky Habsburků, a že jich bylo. Po rozchodu a osobním volnu, které jsme měli, jsme se vrátili zpět do autobusu a jeli jsme se ubytovat.

Vyprávěli jsme si zážitky a společně všichni relaxovali po náročném dni, který byl velkým zážitkem. Druhý den hned po snídani jsme jeli na další výlet, a to na zámek Laxenburg, který také patří k sídlům Habsburků. Jízda vláčkem, do kterého jsme všichni nastoupili, byla zážitková a trochu nás všechny vrátila do dětských let. Malým traektem jsme doplnili na zámek Franzensburg, kde nás čekala prohlídka týkající se historie Habsbursko-lotrinské dynastie. Musím říct, že se mi prohlídka moc líbila, a že komentovaná nahrávka, kterou jsme během prohlídky poslouchali, byla i vtipná. Na zpáteční cestě domů jsme měli ještě osobní volno, které jsme všichni využili k malým nákupům, abychom si něco přivezli tzv. na památku, to se tak přece z výletu dělá, ne?

Na závěr bych chtěla říct, že tento výlet do Vídně se mi neskutečně líbil. Nikdy předtím jsem ve Vídni nebyla a teď mám první zkušenost propojenou s velkým zážitkem za který moc děkuji hlavně všem, kdo tento výlet organizovali. Věřím, že se ještě někdy do Vídně podívám a uvidím další krásné památky, na které bohužel nebyl čas. Ale stihla jsem toho hodně, dokonce i známý vídeňský řízek, který jsem si objednala v němčině!!!! Ještě jednou děkuji za úžasný výlet, na který budu dlouho vzpomínat.

žákyně z 9.C

Už si přesně nepamatuji, kdy nám paní učitelky z němčiny oznámily, že můžeme pojedeme do Vídně. Co si ale pamatuji, je, že jsme všichni velmi doufali, že tento výjezd vyjde. Nejen, že to měl být jeden z posledních výletů s naší třídou, ale pro mě i to, že 2. stupeň měl skončit tak, jak začal, a to výletem do hlavního města Rakouska do Vídně. Když nám tedy později paní učitelky oznámily, že se výjezd koná, nemohla jsem se dočkat, až tu bude 14. - 15. červen. Začaly hodiny, kde nás paní učitelky připravovaly na to, co nás ve Vídni čeká, kdo všechno pojedě... a s těmito hodinami se blížil i samotný výjezd.

V pátek 10. června jsme měli poslední hodinu německého jazyka před výletem. Myslím, že jsme byli připraveni na vše, co jsme měli vědět, znali jsme důležité informace týkající se odjezdu. A to vše díky všem učitelkám, co s námi jely. Samotný 14. červen probíhal velmi zajímavě. Sraz byl okolo 4:45 na Brněnské ulici v Olomouci. Já jsem spala u Simony (moje spolužačka) a nebyly bychom to my, kdybychom nestihaly. Naštěstí jsme zvládly přijít na sraz včas, takže jsme nezpůsobily žádné větší potíže. Vyjžděli jsme v 5:00 a cestu tam většina z nás prospala. Čekala nás první zastávka v Mikulově, poté už samotná Vídeň.

Do Vídně jsme přijeli asi v 9:00, možná i trochu později (zastihli jsme ranní dopravní špičku), hned jsme šli do Haus des Meeres. Krásné místo plné akvárií, terárií a v nich všelijaká zvířata. Nejvíce mně ucarovalo akvárium

s chobotnicí, se želvou, ale nad medúzami jsem žasla nejvíce. S Luckou Navrátilovou jsme byly ohromeny krásou podmořského světa, možná i více než ostatní spolužáci. Avšak Dům moře jsme záhy prošli a pokračovali jsme dál. Další plánovaná akce byl Hofburg konkrétně „Sisi Museum“. Tato prohlídka mě tak nenadchla jako ta předchozí, proto musím říct, že se mi toto místo prohlídky líbilo méně, ale možná to pro mě bylo hodně informací. Na druhou stranu musím říct, že mě překvapil příběh a život Sisi, jak to vlastně všechno podrobně bylo. Nevím, jak dlouho jsme v muzeu byli, ale tento strávený čas mi velmi rychle utekl, určitě i díky všem informacím, které jsem si odnesla. Po volném čase jsme se přesunuli ke Kapucínskému kostelu, kde nás čekala prohlídka Habsburských hrobek. Udivilo mě, kolik jich vlastně bylo, a také slyš/vzhled jejich hrobek. Největší hrobku měla Marie Terezie, což asi není

divu? Po této prohlídce jsme se už pomalu přesunuli na hotel, kde jsme si sdíleli zážitky a dojmy a následně šli spát.

Druhý den ráno nás čekala snídaně, nákup zásob jídla a pití, a poté jsme opět vyrazili do terénu. Autobusem jsme dojeli k zámku Laxenburg. Na parkovišti na nás čekal vyhlídkový vláček, který nás zavezl k Franzensburgu. Tam nás čekala prohlídka. Na tomto zámku mě nejvíce zaujalo, že i přesto, že je to zámek v Rakousku měli zde vystavené české panovníky. Když prohlídka skončila a my nasedli zpět do autobusu, jeli jsme do nákupního centra, kde jsme měli rozchod a možnost si něco malého koupit. Avšak jak to to byvá, čas nákupů uběhl velmi rychle a my už opět nasedali do autobusu, který nás bezpečně odvázel domů.

Tento výlet jsem si nesmírně užila, a myslím, že nejsem jediná. Těšila jsem se na něj ode dne, kdy nám paní učitelky řekly, že se výlet uskuteční, a že se prostě pojede. Teď se mi nechce věřit, že už je za námi. Chtěla bych se ještě někdy do Vídně vrátit a připomenout si tyto dva úžasné dny strávené s úžasným kolektivem na ještě úžasnějším místě. Děkuji, že jsem se do Vídně mohla podívat.

žákyně z 9. B

Bye-bye, my dear Heyrák....

Bylo to velmi zajímavých sedm let... Ještě si vzpomínám na můj úplně první školní den, kdy jsem brečela, že sem nechci, že se mi tady nebude líbit. Jak jsem se mylila! Těch sedm let uplynulo jako voda, už si ani nevzpomínám, co všechno za kroužky jsem tady vyzkoušela, než jsem zakotvila ve skautu a v atletice. Nejlepší, co mi „Heyrák“ umožnil, byla jazykovka. Chtěla bych poděkovat paní učitelce Balíkové, která mě k angličtině přivedla. Asi jen díky ní mě to začalo bavit, a díky tomu jsem se dostala na víceletý gympl, na šestiletku na Hejčín. Chtěla bych také poděkovat panu učiteli Kalasovi za všechny rady a hlavně důvěru, kterou mi dopřál v atletice. Na všech závodcích mě podporoval, a i když jsem nenastoupila do sportovky, tak si na mě vždy vzpomněl, a tak jsem měla příležitost školu reprezentovat na spoustě závodů...

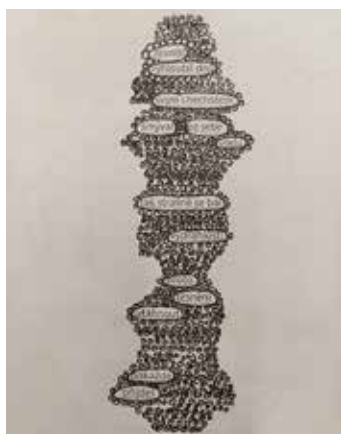
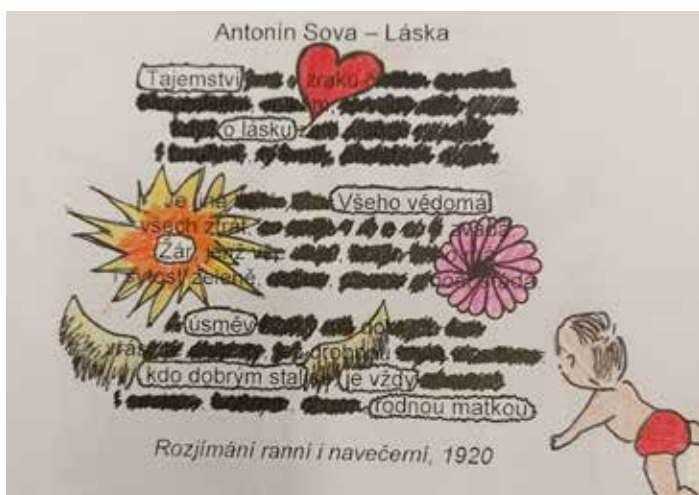
Heyrák mě toho spoustu naučil a mohla jsem zkusit spoustu nových věcí. Moc mi to tady bude chybět, má třída, kamarádi, ale i ty naše „kopačky“, kterým jsem dělala tak vzorný fanklub 😊

Sofinka < 3

Blackout Poetry

Z každého z nás se může stát básník 😊

Školní výukové soustředění 8.B

Se třídou jsme jeli na naše výukové soustředění do Vernířovic. Brzy ráno jsme se setkali na nádraží, dali kufry do dodávky a jeli jsme. V Šumperku jsme přestoupili na autobus, kterým jsme jeli dalších dvacet minut.

Po příjezdu na hotel jsme si udělali skupinky a rozdělili si pokoje. Protože jsme přijeli v průběhu dne, neměli jsme na plánu nějaký výlet, ale jen procházku v přírodě hned za hotelem. Hned první večer jsme hráli hry. Třeba našeho oblíbeného Upíra.

Další den jsme už šli na výlet. Ze začátku stejnou cestou jako minule na procházce, ale pak už o něco delší cestu lesem. Na výletě jsem si povídala s kamarády a zpívali jsme si. Do hotelu jsme se vrátili na oběd a poté měli odpolední klid. Nebudu lhát, ale byli jsme už trochu unavení, a tak jsme si často jen lehli a povídali, nebo také i zpívali a tím jsme možná i trochu otravovali učitele. Po odpoledním klidu jsme hráli hry venku, jako např. vybíjenou nebo házenou, nebo jsme se snažili uhodnout názvy kytek. Po večeri jsme opět hráli spoustu nových her.

Každý den jsme byli venku a jednou jsme se dokonce i vydali na Dlouhé stráně. Měli jsme i průvodce, který nám vše vysvětlil. Bylo to vlastně velmi zajímavé. Horní nádrž jsme obešli skoro celou a poté jsme se vydali zpátky dolů. Bylo to spousty kilometrů z prudších kopců, ale byla to zábava. Vlastně celý týden nám počasí moc neprálo, hodně často přšelo a byla zima, ale vždy jsme to nějak zvládli. Dali jsme si pláštěnky a vše bylo v pohodě.

Další den ale bylo hnusně už ráno, a proto jsme udělali i něco do školy. Dělalí jsme pracovní list do slohu a poté spojovačku se spisovatelem a jejich díly. Odpoledne bylo krásné a paní učitelky si pro nás vymyslely výlet do Losin. Byli jsme dokonce i na exkurzi v zámku a poté i ve vyhlášené cukrárně hned za rohem. Cesta zpátky byla velmi nečekaná, ale velmi vzpomínková. Vzhledem k tomu, že jsme se dozvěděli, že nám nejede žádný vlak zpátky, zavolali jsme si na odvoz pana majitele hotelu, který nás s jeho kolegou přivezli zpátky na hotel dodávkou. Byla to vlastně taková nezapomenutelná jízda. Kdo to mohl tušit. No asi všichni, ale ano, byla tu i stezka odvahy. Velký adrenalin. Paní učitelky nás zavedly až do nějakého lesa a od toho místa jsme museli jít po jednom zpátky k hotelu. I já jsem se bála, to nebudu lhát.

No a poslední večer je tu. Večerka byla prodloužena o hodinu a já si to s holkami velmi užila. Cesta zpátky byla náročná. Jeli jsme zpátky nejdřív autobusem, který byl velmi rychle přelidněný, a poté vlakem. Řekla bych, že cesta zpátky byla náročná proto, že jsme si zase museli zvyknout na tu předchozí rutinu. A to chodit do školy. Musím říct, že tento školní výlet jsem si vážně moc užila. Na pokoji jsem byla se skvělou partou a u některých lidí bych ani netušila, že bych se s nimi tak dobře seznámila. Jsem za tu naši partu vlekla vážně moc ráda. Myslím, že jednou budu vzpomínat na tohle soustředění hlavně v tom dobrém.

Adéla Navrátilová, 8.B

Do zvířecí říše prakticky a pak přes senát do Národního divadla

V loňských letech jsme si nemohli moc užít výletů, ale letos jsme si to vynahradili! Na konci školního roku 2021–2022 jsme jeli hned na dva super výlety, a to do ZOO Zlín a o čtrnáct dnů později na dva dny do Prahy.

Do zlínských zoologických zahrady jsme jeli ke Dni dětí společně s 8.E. Po příjezdu na místo nám paní učitelka rozdala pracovní listy, které jsme v průběhu celé návštěvy vyplňovali, a mapku areálu zoologické zahrady. Díky těmto pracovním listům jsme si zopakovali některé informace o savcích a dozvěděli jsme se i další.

V zoologické zahradě jsme však měli ještě jeden úkol – vyfotit se u zvířete, které vystihuje naše pocity toho dne, a obrázek poslat paní učitelce. Nejvíce obdivované zvíře v naší třídě byl asi lenochod. Pro většinu z nás byl však největší zážitek pohlídat si a krmit rejnoky. Mnoho fotek vzniklo také v japonské zahradě, která byla moc hezká a dobře se nám v ní odpočívalo.

Cestou zpět jsme měli spoustu zážitků, tak to bylo asi pro paní učitelky náročné. Moc jsme si však tento den užili a jsme rádi, že jsme se dozvěděli spoustu zajímavých věcí.

Dvoudenní výlet do Prahy jsme vyhráli za nejlépe fanouškovsky oblečenou třídu, soutěž, která byla vyhlášena, když probíhaly olympijské hry. Tentokrát jsme jeli vlakem. Po příjezdu jsme šli do Senátu ČR. Prohlédli jsme si historické prostory a potom se nás ujal senátor Lumír Kantor, který nám vyprávěl o životě senátora a vzal nás i do míst, kam se běžně nechodí. Určitě budeme na toto setkání rádi vzpomínat.

Poté jsme strávili nějaký čas na Karlově mostě, kde jsme dostali úkol – ptali jsme se cizinců na různé otázky. Pro některé z nás to bylo dost náročné, ale následovala odměna – šli jsme do nákupního centra Palladium.

Bydleli jsme v hotelu na Žižkově, takže jsme po večeri vyrazili na Žižkovskou televizní věž, ze které jsme viděli krásný západ slunce a měli jsme výhled na celou Prahu. Vrátili jsme se na hotel, a protože to byl náš první společný výlet i přes noc, nebudeme lhát a přiznáme se, že jsme zlobili, a tak nás paní učitelka hlídala asi do dvou ráno.

Druhý den jsme navštívili Národní divadlo a prohlédli jsme si ho od základního kamene až po terasu, ze které byl nádherný pohled na Pražský hrad.

Jsmo rádi, že pro nás paní učitelka tento výlet zařídila a mohli jsme vidět věci, které nejsou normálně přístupné. Jsme vděční, že s námi paní učitelka Frýbortová něco takového podnikla a děkujeme jí za to, co všechno pro nás dělá.

Edita Mičková, Sabina Opletalová, Nikola Plachá, 8.A

Bambini di Heyrák

Po dlouhé vynucené přestávce opět začal fungovat školní pěvecký sbor. V úplně novém složení jsme se začali scházet každý pátek odpoledne v hudebně. Tady se téměř 40 dětí učilo nové písničky a rozvíjelo svůj talent ve zpěvu. V květnu jsme společně vyjeli na první soustředění do Cakova – pro všechny to byl nezapomenutelný zážitek, dobře jsme se poznali, zahráli jsme si spoustu her, společně jsme vařili, ale hlavně jsme zpívali. Výsledky své celoroční práce jsme pak předvedli svým rodičům a dalším příznivcům na letním koncertě v átriu a také později na Festivalu KPOZ v Redutě.

V novém školním roce bude sbor ve své činnosti pokračovat. A co nás čeká? Podzimní soustředění, vánoční koncert, jarní soustředění, letní koncert, snad i nějaké vítání občánků na radnici a festival KPOZ. Velice rádi mezi sebou přivítáme nové zpěváky a zpěvačky, kamarády a kamarádky ze 4. - 9. třídy.

Začínáme v září 😊

Interview s čarodějnicí

Dnešní host pochází ze 17.století z Vernířovic. Je známý pro záměnu olova ve zlato a kacířství – Marina Schuchová!

Marino, jaké to bylo být považována za kacířku?

Ze začátku jsem si ani nemyslela, že mne někdo takto nazve a co všechno si okolo toho vymyslí. Jen jsem vynesla hostii z kostela, abych pomohla své krávě, která přestala dojít. Byla jsem nařknuta z čarodějnictví. Když se tato zpráva dostala mezi lidi, všichni mě najednou neměli rádi, začali se mě bát a vyhýbat se mi. Zanedlouho si mě odvezli na zámek do Velkých Losin, kde začaly, jak to nazvali, čarodějnické procesy.

Takže vás měli za čarodějnici? Uměla jste čarovat?

Všem se snažili namluvit, že se scházím s ďáblem a čaruji pro svůj vlastní úspěch a neúspěch ostatních. Však to znáte, změnit počasí, proměnit materiály ve zlato, či létat na koštěti. Chvilí poté byly obviněny z čarodějnictví i další. Ať už moje kamarádky, či jiné ženy. Bylo to nesmyslné a hloupé. Neměly jsme práva ani možnost se bránit. Mučili nás, abychom se přiznaly a obvinily i další z čarodějnictví. Takto se to táhlo dál a dál.

Měla jste někdy pocit, že vás někdo zradil? Chtěla jste se pomstít?

Ano, chvílemi se mi stýskalo po lidech, jelikož mi docházelo, že je už nikdy neuvidím. Ten pocit mě pomalu zabíjel. Nemyslela jsem, že na mne všichni zapomenou, a nenapadlo mě, že se mne nikdo nezastane. Pomstít jsem se tehdy nechtěla, neměla jsem za co. Nevěděla jsem, co si o mně lidé myslí, nemohla jsem to vědět. Však mě věznili a potom upálili. Špatný konec to byl.

Děkuji za rozhovor!

Dámy a pánové – paní Marina Schuchová.

Rozhovor s Marinou vedl Jindřich Bezděk na výukovém soustředění třídy 8.B ve Vernířovicích.

Interview s čarodějnicí

V letech 1679 až 1694 probíhaly ve Velkých Losinách čarodějnické procesy. Tato doba baly opravdu jedna z nejtemnějších, jelikož se v této době upalovaly ženy odsouzené za čarodějnictví, za posedlost ďáblem, zcela neprávem. Do dnešního interview jsem si přizvala jednu z mnoha obětí těchto strašných časů Dorotu Davidovou.

Vítám Vás a jsem ráda, že jste ochotna mi odpovědět na pár otázek týkajících se věcí, které se staly v minulosti.

Na hřebenec skal docházelo podle pověr k čarodějnickým orgiím. Vesničané pak svalovali na údajné čarodějnice vinu za veškeré své neštěstí. Jsem ráda, že se k tomuto můžu vyjádřit.

Jak zpětně vnímáte všechno to, co se událo?

Pocházela jsem z chudších poměrů, asi tak jako většina, takže si pro mě přišli celkem brzy, nicméně pokud se na chvíli ohlédnu za minulostí, myslím, že to šlo rychle, zejména po tom, co jste se museli přiznat.

Museli? Takže vás k tomu nutili?

Ano, nutili nás se přiznat všemi možnými způsoby. Pokud to nešlo po dobrém, šlo to po zlém. Mučení se rozhodně nebáli.

A když jste se přiznali?

Jakmile vás odvezou z domova, už prostě nemáte šanci se vrátit, tím spíše máte budoucnost jasnou, když řeknete, co potřebují slyšet.

Proč myslíte, že to dělali?

Pro peníze, pro podíl na kořisti z majetku obětí i ze strachu samotného. Pokud ženu upálili, vzali si veškerý její majetek a rodina s tím nic nezmohla. Možná to z části bylo i pro zábavu.

A co si o tom mysleli ostatní?

Všichni se báli, že na ně přijde řada. Proto byli logicky dost odtažití a s nikým se nechtěli moc bavit. Nikdo nechtěl trpět na mučidlech, která si z lidí vždy vynutila přiznání.

Říkáte, že se všichni báli. Jaké byly časy před tímto obdobím?

Předtím byli všichni svým způsobem veselí, malé děti si hrály, ženy vařily a staraly se o domácnost, ale také chodily na trh a bavily se s ostatními. V době procesů byl každý, a především ženy, velmi negativní, byli smutní, uzavírali se ze strachu do sebe.

Kdybyste měla nějaké přání, co by to bylo?

Kéž by toto místo již nebylo trnem v oku, ale naopak vyhledávaným místem pro svého kouzelného ducha přírody.

Ano, toto je moc pěkné přání, snad se vyplní. Děkuji Vám za rozhovor.

Rozhovor s čarodějkou pro školní noviny vedla a zapsala Elena Halířová, 8.B

„Na Heyrák mám spoustu úžasných vzpomínek!“

21 žáků 9. B z 21 doporučuje: „HEYRÁK ANO!“

„pan ředitel je vtipný a zábavný.“

„škola je pěkně a nově vybavená.“

„Většina učitelů je vstřícná a nápomocná a naučí a vysvětlí toho moc, ale taky musíte zabrat.“

„Tungovali jsme dost dobře i v lockdownu.“

„Má velký sportovní areál s hřišti a workoutem.“

„škola pořádá zajímavé akce a výlety včetně těch zahraničních.“

„Budova má super tvar na procházky dokola a uprostřed je atrium.“

„Učitelé nám pomohli s intenzivní přípravou na přijímačky.“

„Jsou tady skvělí lidé, spolužáci, kamarádi, učitelé.“

Byl by život bez školy jednodušší?

V osmé třídě se žáci seznamují s novým slohovým útvarem, a to s úvahou. Dozvídají se, jak ji správně napsat, formulovat myšlenky, použít řečnickou otázku... A pak trénují a zkouší a na konci roku mohou psát „velkou“ slohovou práci, ve které se zamýšlejí například, zda by byl život jednodušší bez školy / internetu / v pravěku... Některé úvahy jsou i po pár hodinách velmi zdařilé – posuďte sami:

Představme si život bez školy. Jak by to asi vypadalo? Jak bychom vypadali my nebo jak by vypadala města? A byla by vůbec nějaká? O těchto otázkách můžeme jen a pouze spekulovat, protože nikdo z nás asi nemá nejmenší tušení, jaké jsou správné odpovědi. Myslím si, že většina z vás (a samozřejmě i já) si občas říkáme: „K čemu nám to jako bude?“ Nebo: „Však je to úplně k ničemu!“ Také se domnívám, že každý z nás pomyslí na to, že by byl život bez školy jednodušší. Jenže v čem by vlastně byl?

Dle mého názoru by byl jednodušší v tom, že bychom měli více volného času, neměli bychom tolik starostí s učením a domácími úkoly, mohli bychom více hrát hry, a to jak venku s kamarády, tak různé mobilní a počítačové hry. Nebudeme ale předbíhat, jelikož kdo by ty hry a celkově internet vymyslel, kdyby nebyla škola a vzdělání? Logicky a inteligentně uvažující člověk by řekl, že asi nikdo. A když se nad tím tak zamyslím, tak bychom vlastně ani neměli své domy nebo obchody či nemocnice, takže by to tady zřejmě vypadalo jako v pravěku.

Tak a teď si myslím, že si velká většina z vás, kteří si tuto úvahu přečtou, řekne, že ta škola není vlastně úplně na nic, a už vůbec je nenapadne, že by život bez ní byl jednodušší.

Barbora Kalábová, 8.A

Jaký byl tento rok?

Tenhle školní rok byl velice zajímavý a zábavný. Začátek roku byl skvělý, sice některé třídy šly do on-line výuky, ale nás se to netýkalo. Klasické školní mučení zlepšila novina o tom, že pojedeme na lyžák, který se naštěstí přes různé pořádky se měnícími nařízeními ohledně covid opatření uskutečnil. Lyžák se úžasně podařil s výbornou lyžovačkou a se skvělým týmem učitelů - Figalla, Fryčák, Čechová, Krutilová a Silvie Svobodová. Krátce po návratu nám naše třídní paní učitelka Vaňková udělala radost, když nám oznámila, že pojedeme na výlet do Jeseníků. Díky tomu se učení dalo přežít a v červnu jsme vyrazili na túry a zažili jsme skvělé akce, ale i učení v Koutech nad Desnou. Jako tečka tohoto školního roku byla v posledním týdnu rozlučka s deváťáky, návštěva farmářských dnů, k tomu ještě skvělý piknik a potom jsme konečně dostali vysvědčení a s radostí jsme zahájili letní prázdniny.

A.M.L. Della Santa

Osmáci v ZOO

Na začátku června nastal čas, kdy většina tříd jezdí na výlety do lesů a hor, měst nebo do dalších zajímavých míst. My jsme však 2. června jeli společně s 8.A do úžasné Zoologické zahrady Lešná.

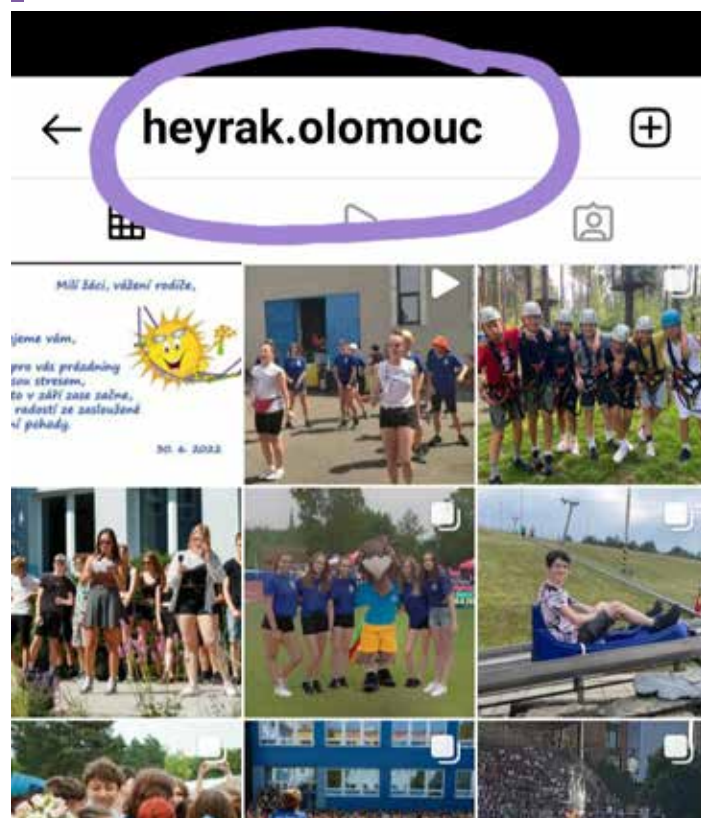
Když jsme dorazili na místo autobusem k jednomu z vchodů, všechny zajímalo, co se bude dít. Nakonec třídy dostaly mapy celého areálu s body určeného srazu, společně s pracovním listem o zvířatech. To se ukázalo jako skvělý nápad učitelů, jelikož každý mohl pracovat a chodit svým tempem po skupinkách.

Neustále nás obklopovaly různé zajímavé výběhy společně s houštěmi rostlin. Všude bylo co dělat a úkolů taky bylo dost. U nich jsme museli využít několik našich schopností jako orientace v textu, angličtinu a celkové znalosti o zoologii. Abychom ale vyřešili celý pracovní list potřebovali jsme více vědomostí než o jen zvířatech z Afriky, ale i z dalších světadílů. Nejenže výlet byl pouze o schopnostech ve vědění, ale všichni byli šťastní z různých tvorů, například jsme měli nádherný zážitek se slizkými rejnkou, které jsme si mohli pohlídat.

Největší oblíbeností mezi žáky se nestala část se zvířaty, ale japonská zahrada. Jelikož v ní neustále hrála uklidňující tradiční hudba, bylo to ideální místo k relaxaci a k příjemné procházce. V zahradě mě i zaujaly nádherné stromy a rekvizity týkající se japonské kultury.

Vše v ZOO bylo pestré a spousta zajímavostí mě i překvapila. A to určitě nejsem jediný, kdo si tento výlet užil.

Anika Mastráková, 8.E

Heyráku, díky, ale teď už fakt musíme jít...

Většina dětí se už od prvních jarních paprsků těší na prázdniny, na ty velké, letní. Ani u devátáků tomu není jinak, přestože jejich těšení začíná o něco později, většinou až po přijetí na střední školu. Tehdy přichází úleva a pocit, že letošní školní rok pro ně vlastně skončil. Také oni si však musí počkat na konec června, stejně jako všichni ostatní.

Loučení se základkou, kterou navštěvujete 9 let, bývá těžké. Školní budova, učitelé a spolužáci vám prostě přirostou k srdci, zejména když jste tam strávili více než půlku svého dosavadního života.

Snadné to není ani pro třídního učitele, který čtyři roky bojoval o to, aby fungoval kolektiv, aby průšvihy nedosáhly obřích rozměrů, aby byl slušný prospěch a docházka splněna. Viděl, jak se z malých roztomilých šestáků vyloupnou téměř dospělí mladíci a slečny. I jemu ta pubertální horda prostě přirostla k srdci.

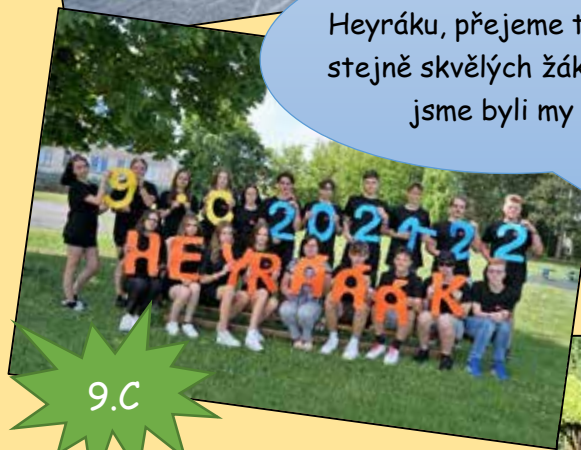
A tak společnými silami vytvoří tablo, nacvičí vystoupení a rozdají si poslední vysvědčení. Ty poslední dny bývají náročné, veselé i smutné, plné smíchu i slz, ale také plné nadějí, přání a vizí do budoucna. Zvládli jsme to, ale teď už fakt musíme jít...

Loučíme
se s ...

Heyráku, přejeme ti spoustu
stejně skvělých žáků,
jakými
jsme byli my 😊

Něco krásného končí

Když jsem v roce 2013 nastoupila na tuto školu, tak jsem ještě nevěděla, že budu chodit do kroužku aerobiku a gymnastiky. Jsem za to moc ráda, protože jsme se tady s holkama naučily spoustu cviků – stojky, hvězdy, provazy, přemety, araba, flika atd.

I když to byla někdy pořádná dřina, vše jsme zúročily na různých soutěžích. Ve škole jsme měly soutěže ve skocích přes švihadlo, za kterou vítězky obdržely medaile a věcné dárky. Na konci školního roku jsme jezdily soutěžit do Dubu nad Moravou, odkud jsme si vozily medaile a poháry pro školu. Soutěže byly i v Rýmařově a jezdily jsme také po ČR. Byly jsme s holkama bezva parta. V červnu 2018 na Atletickém stadionu probíhal 50. ročník Poháru rozhlasu pro 2. stupeň, který jsme s holkama zahajovaly sestavou, za kterou jsme sklídily potlesk publika i pochvalu ředitele školy.

Mrzí mě, že už vše končí, ale zároveň začíná další etapa mého života. Děkuji paní trenérce Človečkové i všem učitelům, kteří mě učili, za vše, co mě naučili. Jsem ráda, že jsem byla žákyní této školy. Holčkám, které budou tento kroužek navštěvovat přeji hodně úspěchů, medailí, ale hlavně radost z pohybu a ze cvičení, jako mám já.

Adéla Ondřejová, 9.A

Den ve školní družině

Je 6 hodin ráno a den ve školní družině právě začíná. I když spousta dětí ještě spí, otevřenými dveřmi společně s paní vychovatelkou vchází první raní ptáčata. Po převlečení a uložení věcí do skříňky se vydávají do určených oddělení. Některé děti si sednou ke stolečkům a snídají, některé dospívají na pohovce nebo na koberci, další si hrají nebo povídají. Těsně před vyučováním je potřeba trošku rozhýbat tělo krátkou rozcvičkou nebo pohybovou hrou, ale také zapnout hlavičku třeba hádankami, kvízy a společným povídáním.

Poté si děti vezmou své aktovky a společně odchází do tříd. Začíná doba vyučování.

Po vyučování družina opět náležitě ožije. A že to je někdy pořádný rachot! Sdílet si dojmy z vyučování, probrat úspěchy a neúspěchy, umýt ruce, nachystat čipy a odcházíme na oběd. A co následuje po dobrém obědě? Samozřejmě, že zasloužený odpočinek. Nespinkáme jako ve školce, ale relaxujeme na koberci, čteme si z knížek, hrajeme stolní hry a povídáme si. Až se náležitě zrelaxujeme, začínáme vyrábět, malovat krásné obrázky, pracovat se stavebnicí, společně hrajeme hry a pokud nám přeje počasí, vydáme se na hřiště zasportovat nebo na krátkou vycházku poznávat okolí školy. Dokonale vyběhání a vykřičení se vracíme zpět do družiny.

Jak mě Covid donutil se učit

Období covidu bylo nové úplně pro každého. Někdo se naučil pracovat s počítačem, někdo jíst bez chuti, jiný zase trávit celé dny doma bez kamarádů. No a já jsem se musela naučit se znovu učit. Nemoc se totiž nevyhýbala ani učitelům. Proto jsem byla já, vychovatelka ŠD, požádána, jestli bych se ujala suplování za nemocné kolegy.

Samozřejmě jsem neodmítla. Tehdy by mě však ani ve snu nenapadlo, jak náročný úkol to je. Nechtěla jsem vyučovací hodiny jen tak odbýt. Chtěla jsem dát dětem co nejvíce. Vysvětlit nové učivo, procvičit již probrané a hlavně jim hodiny, v této nelehké době, nějak zpříjemnit a oživit. Plán skvělý! Ovšem po otevření první učebnice jsem pochopila, že tohle nebude žádná legrace. Ano, ZŠ jsem absolvovala, ale již před mnoha lety. A ty spousty znalostí a vědomostí se někde ztratily. Jistě, byly tu učitelky, které mi radily. A byly tu i kolegyně z družiny, které mě podporovaly, ovšem tu hlavní roli jsem před třídou musela odehrát já sama. Tak jsem se začala učit. Jak vypočítat objem či obsah, kde se píše S a kde zase Z, jaké město je v jakém kraji, kdy žil ten a ten panovník nebo z čeho se skládá půda. Bylo to opravdu náročné. Dopoledne jsem učila děti ve třídě, potom jsem dělala svou milovanou práci vychovatelky a po večerech se s učebnicí a přítelem internetem připravovala na další den. Zkrátka něco úplně nového, náročného, ale strašně zajímavého.

Během covidových dní jsem si vyzkoušela učit ve všech ročnících 1. stupně a doufám, že jsem to zvládla. Rozhodně už zase vím, jaké to je, přijít ze školy domů a muset se jít učit.

stále se učící vychovatelka Jana K.

Je právě 15 hodin a nám se pomyslně „otevírají dveře“ k prvním odchodům dětí domů, ale také k zájmovým kroužkům, v nichž se připravují na svá budoucí povolání herci, malíři, keramici, ale také mistři v aerobiku, házené či lektori jógy. Úderem 17. hodiny odchází poslední děti. Paní vychovatelky zamykají dveře, aby je ráno v 6 hodin zase odemkly.

Mohlo by se zdát, že je každý den stejný, ale není. Záleží na různých okolnostech, náladě a rozpoložení dětí. Některé dny se snažíme zpestřit program různými soutěžemi, dílničkami a akcemi pro děti a rodiče.

Procházková Ivana

DIVADLO 2021/22

Už od posledního představení přemýšlím, jak prezentovat naše divadlo, aby se dostalo do povědomí. Jak napsat pár vět, které by byly výstižné a zároveň by ocenily celoroční práci? Po dvou letech jsme konečně mohli vystupovat, po roce a půl zkoušet a setkávat se. Jenomže jak dát najevo svou radost a neopakovat se? Hlavou mi běželo tisíce myšlenek. Sotva jsem si zasedla ke klávesnici, abych je zformulovala, nemohla jsem složit jedinou větu, která by dávala smysl.

A pak se to stalo! Objevila jsem práci na téma: „Já a divadlo.“ Napsala ji žákyně 5.B a předala mi ji předposlední den školy. Když jsem si ji přečetla, došlo mi jedno. Pokouším se napsat něco, co už někdo jiný složil. Ráda se o její pohled podělím v následujících řádcích:

Dramaták mě moc bavil. Měli jsme paní vychovatelku Marii Krátkou. Byla zábava. Hráli jsme různé hry například sochy anebo městečko Palermo. Druhé pololetí jsme začali nacvičovat představení Zmizelá škola. Dostali jsme scénáře a učili se texty. V červnu už jsme byli připravení a na začátku měsíce jsme odehráli divadlo pro prvňáky, druháky a třetáky z naší školy. Poté jsme také hráli pro rodiče, a to bylo poslední představení. Když to shrnu, dramaták byl moc fajn, paní vychovatelka trpělivá a vystoupení mě bavilo. Kdyby dramaták byl i pro druhý stupeň, chodila bych klidně i příští rok.

žákyně 5.B

Co dodat? V červnu jsme hráli spolužákům ještě další dvě pohádky. Smolíčka pacholíkovi si připravily převážně slečny z první třídy. Celý první stupeň spolupracoval na Krásné rybáře. Na závěr se rozloučili s několika dalšími názory, které malí divadelníci zachytili po přespávání ve škole. Spaní super. Spalo se mi tu jako v pohádce. Moc se mi líbilo, jak jsme hráli před diváky.

Anežka, 1.B

Na divadle se mi nejvíce líbí, když hrajeme hry. Dále se mi líbí vystoupení na konci, když je potlesk.

Marie, 3.B

Divadlo mě celý rok bavilo a budu chtít chodit i příští rok. Přespávání se mi taky líbilo. Moc mě bavily hry, které jsme tu hráli. Když jsme hráli pro třídy i pro rodiče, byla jsem nervózní, ale pak jsem si zvykla. Divadlo je super.

Anda, 5.B

Hezká pohádka je hezká. Divadlo mně baví. Hrajeme hry. Moc se bavím. Chtěla bych chodit i příští rok. Chtěla bych ty hry hrát i s rodiči.

jedna z 1.A

Moc mě bavilo přespání a jak jsem hrála divadlo s Natkou, Honzou a Nikitou. Bylo to fakt moc fajn!

Rebeka, 2.B

Kroužek mně naplnil energií, novým pohledem a připomenul, že společně zvládneme i ty nejtěžší překážky. Stačí chtít a zapojit fantazii.

Marie (vychovatelka ŠD)

Bohužel ne vše bylo zalité sluncem :-)

Stýskalo se mi po tobě. Nemohla jsem usnout. Bylo to tu super. Zapomněla jsem ubrousky a talířky.

Naty L., 1.B

SPORTOVNÍ STŘEDISKO - ATLETIKA

Sportovní třídy se zaměřením na atletiku mají na ZŠ Heyrovského bohatou historii a již tradičně patří do základního školního programu. Ve spolupráci s Atletickým klubem Olomouc se v těchto třídách daří vychovávat budoucí atletické naděje a mezi odchovance patří již řada českých reprezentantů v kategoriích mládeže a dospělých, včetně těch současných. Mladí atleti se během školního roku účastní soutěží družstev a jednotlivců, od okresních přeborů až po vrcholné akce, jako je Mistrovství ČR. Sportovní středisko atletiky v Olomouci se každoročně řadí mezi nejlépe hodnocené střediska mládeže v republice a žáci ZŠ Heyrovského mají na tom svoji zásluhu.

Školní rok 2021/2022 nezačal díky covidovým opatřením ideálně. Nakonec se ale povedlo uskutečnit téměř vše, co bylo v plánu. Tréninky a závody probíhaly ze začátku s menšími omezeními, ale oproti předchozímu roku to bylo výrazně lepší. Po dvou letech se pak podařilo uspořádat také podzimní soutěžení v Karlově pod Pradědem.

SOUTĚŽE DRUŽSTEV

V září vždy vrcholí soutěže družstev žactva. Mladší žáci a žákyně se probíjeli až do finále Mistrovství Moravy a Slezska v Šumperku, což je nejvyšší úroveň jejich soutěží. Mladší žákyně nakonec skončily na celkovém 5. místě ziskem 61 bodů. Mladší žáci se součtem 69 bodů obsadili 6. místo.

Starší žákyně bohužel neprošly přes postupovou soutěž a skončily těsně před branami finále, když se na Mistrovství Moravy a Slezska umístily na 7. místě. Starší žáci to naopak zvládli a z MMS se přes celkové 2. místo dostali až na Mistrovství ČR družstev. To se konalo 2.10.2021 v Ostravě a olomoucké družstvo nakonec obsadilo 7. místo ziskem 75 bodů.

MISTROVSTVÍ ČR ŽACTVA JEDNOTLIVCŮ

V termínu 18.-19. září 2021 v Mladé Boleslavi konalo Mistrovství ČR starších žáků a žákyní na dráze. Zde se skvěle vedlo štafetě na 4x60 m starších žáků. Ta ve složení Nikolas Hus, Eduard Schwarz, Vojtěch Pelcl a Leonard Losík obsadila celkové 3. místo v čase 28.22 s.

O víkendu 26.-27.2.2022 se pak v Praze konalo halové Mistrovství České republiky žactva. Výprava 15 olomouckých atletů vybojovala jednu bronzovou medaili. Tu vybojovala Johanka Šafářová v běhu na 300 m. Bohužel ji záklon na cílové pásce připravil o ještě cennější kov, protože rozdíl za druhou závodnicí byl jen jedna setina. I tak si časem 40,75 s vylepšila oddílový a osobní rekord. Dále už na nás zbyla dvě bramborová místa. V kouli doplatil Vojtěch Herínek na horší druhý pokus a skončil výkonem 14,03 m čtvrtý. Na 3000 m chyběl kousek k medaili Lucii Skácelové, která po přepáleném začátku neudržela tempo a finiš už byl bohužel krátký. V běhu na 1500 m doběhl Tobiáš Toman na 9. místě a stejné umístění zaznamenala také Anna Šinclová ve skoku dalekém žákyní.

X. HRY LETNÍ OLYMPIÁDY DĚTÍ A MLÁDEŽE – OLOMOUC

26. 6.-1. 7. 2022

Do Olomoucké metropole se v termínu 26.6. – 1.7. 2022 sjeli mladí sportovci z celé České republiky, aby poměřili svoje síly ve 20 sportech na X. olympiádě dětí a mládeže. Na stadionu TJ Lokomotiva Olomouc se uskutečnily závody v atletice. Z Atletického klubu Olomouc bylo do krajské výpravy nominováno 14 atletů. Nejlépe se dařilo Vojtěchu Herínkovi, který závodil v hodu oštěpem starších chlapců a výborným výkonem 56,16 m obsadil 2. místo a pro Olomoucký kraj vybojoval stříbrnou medaili. Vojta ještě přidal 7. místo ve vrhu koulí za výkon 13,83 m. Výborně závodila i mladší žákyně Viktorie Hrudníková, na medaili to sice nestačilo, ale ve skoku do výšky vybojovala pěkné 4. místo v osobním rekordu 153 cm. Další osobní rekord si vytvořila ve skoku dalekém výkonem 512 cm a bylo to 6. místo. Další „bramborovou“ medaili vybojoval Jirka Esterka ve skoku do dálky mladších žáků výkonem 535 cm. Aneta Zaorálková také závodila ve skvělé formě, v hodu oštěpem si vytvořila osobní rekord 37,23 m a bylo to pěkné 6. místo. Nikolas Hus také závodil velice dobře, v kvalifikaci ve skoku dalekém si vytvořil osobní rekord výkonem 607 cm. Ve finále měl bohužel 5 přešlapů a výkonem 593 cm skončil na 8. místě. Většina atletů si na konci školního roku vytvořila osobní rekordy.

Děkujeme za vzornou reprezentaci a gratulujeme k osobním rekordům!!!

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2022/2023

ředitel školy Mgr. Oldřich Anděl
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Lenka Vojtková

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	Mgr. Dagmar Švestková	ŠD207	ŠD
1.B	Mgr. Ivana Hlaváčová	ŠD204	ŠD
1.C	Mgr. Markéta Skácelová	ŠD208	ŠD
1.D	Mgr. Monika Babičková	ŠD203	ŠD
2.A	Mgr. Iveta Ženožičková	137	131
2.B	Mgr. Simona Trávníčková	139	131
2.C	Mgr. Kateřina Klimová	136	131
3.A	Mgr. Kateřina Navrátilová	322	309
3.B RvJ	PaedDr. Dana Bouzková	316	309
3.C	Mgr. Marie Lipowski	313	309
4.A	Mgr. Lenka Telaříková	310	309
4.B RvJ	Mgr. Hana Lipovská	319	309
4.C	Mgr. Dominika Anna Machová	230	309
5.A	Mgr. Jarmila Drápalová	315	328
5.B RvJ	Mgr. Iveta Křhová	320	328
5.C	Mgr. Ivana Rozsivalová	321	328
5.E	Mgr. Marek Suchánek	311	328

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Ludmila Balíková

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Monika Swaczynová	221	307
6.B RvJ	Mgr. Jana Svobodová	222	229
6.C	Mgr. Vladimíra Ráčlová	228	329
6.D RvTv	Mgr. Kristina Heklová	205	229
6.E	Mgr. Michala Navrátilová	305	239
7.A RvTv	Mgr. Jana Nováková	210	213
7.B RvJ	Mgr. Lucie Reichová	219	329
7.C	Mgr. Jana Manová	214	212
7.D RvTv	Mgr. David Čech	116	142
7.E	Mgr. Kristýna Axmanová	215	212
8.A RvTv	Mgr. Karel Drlik	138	140
8.B RvJ	Mgr. Jana Vaňková	306	330
8.C	Mgr. Lucie Krutílová	204	207
8.D RvTv	Mgr. Mojmír Fryčák	211	140
8.E	Mgr. Magdaléna Jagošová	130	229
9.A RvTv	Mgr. Iva Frýbortová	326	330
9.B RvJ	Mgr. Dagmar Krylová	220	229
9.C	Mgr. Eva Dembická	209	207
9.D RvTv	Mgr. Ondřej Kalina	308	208
9.E	Mgr. Lucie Lehečková	206	213

Netřídní učitelé / kabinet

Mgr. Zuzana Bartošková	142	Mgr. Libor Kalas	142
Mgr. Svatopluk Binder	207	Mgr. Jana Křížáková	307
Mgr. Veronika Bučková	213	Mgr. Kateřina Malinová	213
Mgr. Daniela Čechová	208	Mgr. Vendula Paloušková	212
Mgr. Hana Della Santa	212	Mgr. Viktor Pilarčík	142
Mgr. Olga Doubová	208	Mgr. Alena Pirklová	140
Mgr. Karel Dvořák	208	Mgr. Silvie Svobodová	307
Mgr. Kateřina Dzurjaníková	329	Mgr. Libor Večerek	207
Mgr. Vilém Figalla	140	Mgr. Marcela Zouharová	330
Mgr. Jana Hrabalová	207		

pracoviště ZŠ Čajkovského

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Olga Shaaban Zemčáková	E25	24
2.E	Mgr. Dana Veselá	E23	24
2.F	Mgr. Jitka Ševčíková	E26	24
3.E	Mgr. Jitka Berková	B32	24
3.F	Mgr. Lucie Valušová	E21	24
4.E	Mgr. Květuše Korčáková	E32	24
4.F	Mgr. Ivana Burianová	E22	24

netřídní učitelka

Mgr. Marie Stavinohová 24

Všechny vyučující lze kontaktovat emailem

- jmeno.prijmeni@zsho.cz

Školní družina - oddělení a personální obsazení

viz. webové stránky školy

Školní poradenské pracoviště

Máte problém, nevíte si s nějakou situací rady? Naše školní poradenské pracoviště vám určitě pomůže. Stačí zavolat nebo napsat email a domluvit si schůzku. Můžete využít i boční vchod, který vede přímo do prostor ŠPP. Všechny školní emaily mají tvar: **jmeno.prijmeni@zsho.cz**

		telefon
školní psycholožka	Mgr. Renata Šmeralová	585 758 034
speciální pedagožka	Mgr. Eva Kamená	585 758 034
	Mgr. Táňa Vozáková	585 758 034
metodička prevence	Mgr. Iva Frýbortová	585 758 040
výchovná poradkyně – I. st.	Mgr. Kateřina Navrátilová	585 758 039
výchovná poradkyně – II. st.	Mgr. Silvie Svobodová	585 758 038
metodička prevence – ZŠ Čajkovského	Mgr. Lucie Valušová	585 425 401

Chcete anonymně oznámit něco, co se vám nelíbí? Vidíte, že se někdo chová nehezky, ale nevíte, komu přesně to říct? Nebo to radši chcete napsat, protože nechcete s nikým mluvit? Ve škole máme v prvním patře schránku důvěry, kam můžete svůj vzkaz vhodit. Taky můžete využít webovou nebo mobilní aplikaci projektu **Nenech to být!** – www.nntb.cz. Nenechte to být!

Instagram [heyraak.olomouc](https://www.instagram.com/heyraak.olomouc)

Heyrák je už i na Instagramu! Proč?

Odpověď je úplně jednoduchá: aby o tom, co se ve škole děje, vědělo co nejvíce lidí, kterých se dění ve škole týká. Na Heyráku se pořád něco děje, je jenom málo dnů, kdy se naši žáci nezúčastní žádné akce, nereprezentují školu v žádné soutěži, neprobíhá zajímavá beseda, nestane se nic, co by stálo za pozornost. A právě proto, že je naše škola obrovská a děje se toho hodně, je důležité o tom všem i informovat. Reagujeme tak na skutečnost, že naprostá většina žáků 2. stupně a značná část rodičů je aktivní na sociální síti Instagram a už delší dobu se objevovaly dotazy, proč je Heyrák na Facebooku, kde žáci aktivní nejsou. Na školním instagramovém účtu [heyraak.olomouc](https://www.instagram.com/heyraak.olomouc) škola prezentuje výhradně příspěvky, které rychle a stručně informují o akcích, úspěších a zajímavostech, nikdy se nejedná o příspěvek negativní, který by mňel někoho zesměšnit nebo poškodit. Je důležité, aby o tom, co se ve škole děje, byli informováni i samotní žáci, aby věděli, co se děje i v jiných třídách, ne jenom v té jejich. Obrovský zájem žáků, rodičů i bývalých žáků po prvním měsíci od založení školního účtu nás přesvědčil o tom, že tímto způsobem informování být chtějí.

Na prezentaci na sociálních sítích se vztahuje souhlas rodičů (GDPR), který naprostá většina rodičů podepsala. U dětí, jejichž rodiče si jakoukoliv jejich prezentaci na školních webových stránkách nebo sociálních sítích nepřejí, bude jejich přání pochopitelně respektováno. Vzhledem k tomu, že jich je v celé škole méně než 10, je prozatím snadné takové situace ohlídat. I ti, kteří svůj souhlas už podepsali, jej mohou kdykoliv zrušit, stačí o tom informovat příslušného třídního učitele.

Nezapomínejte sledovat i naše webové stránky www.zsheyrovského.cz, kde najdete především důležité kontakty, dokumenty ke stažení, a obsáhlejší příspěvky.

Tak sledujte a lajkujte [heyraak.olomouc](https://www.instagram.com/heyraak.olomouc), ať vám nic neuteče 😊

Ludmila Balíková

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO**

Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyraak@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075